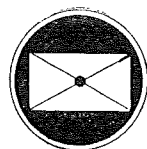


norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT



TIDSSKRIFT

FOR FRIMERKESAMLERE

Utgitt av NORSK FILATELISTFORBUND

REDAKTØR: JARLE O. STENS DAL

Redaksjonens adr.: Postboks 46, Høvik

NR. 12

DESEMBER 1952

11. ÅRG.

«Jeg leser ikke tidsskriftet.»



Når jeg skal skrive min siste redaksjonsartikkel som redaktør av tidsskriftet kunne jeg i grunnen gjøre den kort og fyndig ved å si: Jeg henviser til min artikkel i nr. 12-1951. Den står fremdeles ved makt. Når jeg ikke gjør det er grunnen først og fremst den at erfaringen har lært meg at få ville gidde å se etter hva som stod i nr. 12-1951 og dernest den at jeg fra gjerne å skulle ville ha avløsning definitivt har sagt tidsskriftets redaksjon farvel og derfor skal sende en takk på fallreipet.

Teksten ved dette høve vil jeg ta ut fra referatet fra forbundets landsmøte i Tønsberg i pinsen i år. En av representantene sier der « at det var flere medlemmer (i klubben) som ikke interesserte seg det aller ringeste for Tidsskriftet, det gikk som regel ulest i papirkurven». Nå er det vel så at en redaktør som lager et tidsskrift som er så lite interessant at det går direkte i papirkurven han er å beklage og bør snarest mulig skiftes ut. Men er ikke medlemmene også å beklage? Fordi de viser et åndshovmot ved ulest(!) å kaste tidsskriftet, fordi de lukker seg inne i sin lille spesialitet og ikke vil lese noe som ikke akkurat angår dem. Framfor noen andre burde filatelistene — som

har en verdensomspennende hobby — ha et åpent sinn for alt som skjer på denne hobbys forskjellige områder. Er en først filatelist så er det ikke noen gren som ikke har interesse.

Trass i sine mangler, trass i slike nedslående uttalelser, er vårt tidsskrift likevel litt av en prestasjon. Vi kan sammenlikne det med tidsskrifter fra andre land, vi kan tenke tilbake på den tiden vi ikke hadde det — og vi kan gjøre det tankeeksperiment at dette er det siste nummer.

Vi som har arbeidet med tidsskriftet vet at det er det som mere enn noe annet har samlet filatelistene fra landsende til landsende. Det er vårt bindeledd innad, det er vårt ansikt utad. Det er mitt håp at de krefter som nå slipper til i redaksjonen må lykkes der hvor ikke jeg selv strakk til, slik at tidsskriftet kan bli bedre og bedre og dets utbredelse større og større.

Jeg takker alle som har hjulpet til å gjøre tidsskriftet til det det er: bidragsydere og annonsører, referenter og trykkeri. Jeg takker for godt samarbeid og ønsker alle: Et godt nytt år — og for tidsskriftet: Held og framgang.

Jarle O. Stensdal.

Några ord om stämpelsamlande.

Av överstelöjtnant Herman Schultz-Steinheil.



Skall jag samla stämplat eller ostämplat frimärken?

Det är en fråga, som otaliga gånger mött mig; en fråga, som överhuvudtaget gjorts alltsedan frimärkssamlandet en gång i tiden började.

Det är en fråga, som man varken kan eller bör försöka att ge ett generellt svar på. Var och en bör nämligen samla frimärken efter sina egna idéer och sätta sin egen personliga prägel på sitt samlande. Det har sin tjusning både att samla stämplat och ostämplat. Själv har jag valt att samla senare tiders märken i ostämplat skick medan de äldre märkena däremot synes mej mera åtråvärda om de försetts med någon »klassisk» poststämpel. Stämpeln väcker intresse av tvenne skäl, dels utgör den en oersättlig hjälpreda vid detaljstudiet av de äldre frimärksemissionerna, dels utgör den i sin egenskap av poststämpel ett stycke kulturhistoria, den minner om den kulturella utvecklingen under tider, som förgått.

Jag har till klichén här bredvid gjort ett axplock av frimärken ur min norska

frimärkssamling. Vad säger Er stämplat på desse märken? (Fig. 1.)

Stämpelsamlandet, som är av relativt sent datum, har på de flesta håll och till all lycka ännu inte stabiliserats efter några särskilda linjer. Stora möjligheter finns därför ännu att på detta område komma med nya friska uppslag. Samlandet av stämplat får under inga omständigheter sjunka ned till ett banalt samlande av alla förekommande stämplat från varje postanstalt, ett samlande, som snart övergår till ett monotont fyllande av tomma rutor i ett »förtrycks»-album.

Det är inte ur postal utan ur filatelistisk synpunkt, jag anser, att vi frimärkssamlare skola ordna våra stämpelsamlingar. Jag kan därför heller inte dela den åsikt, som av den framstående danske stämpelsamlaren E. Rathje förts till torgs i samband med resensionen i Nordisk Filatelistisk Tidskrift av den nya svenska stämpelhandboken, vars uppläggning han kritiserar. Handboken borde enligt Rathjes åsikt ha varit ordnad med postanstalterna, såsom det primära. Efter mitt förmenande skulle emellertid handboken upplagd efter desse linjer bli en ren postanstaltsförteckning. Det är väl stämpeln såsom sådan, som bör vara det primära för en stämpelsamlare. En filatelistiskt ordnad stämpelsamling bör enligt min åsikt ge en totalexposé över vad som genom tiderna förekommit i stämpelväg inom landet ifråga, vare sig denna ordnas efter kronologiskt eller något annat system. Alla stämpeltyper böra där bli representerade dock endast av ett mindre urval av vardera.

Till denna totalexposé kan sedan fogas en eller flera specialsamlingar från intressanta stämpelområden såsom t. ex. de norska fartygsstämplarna, den norska fältposten, de norska ambulerande postanstalterna o.s.v.

Naturligtvis kan man också begränsa sitt stämpelsamlande till endast något visst specialområde och ändå få ut oändligt av filatelistisk trevnad ur detta samlande.

Även frimärkssamlare, som icke direkt vill specialisera sig på stämplat, synes

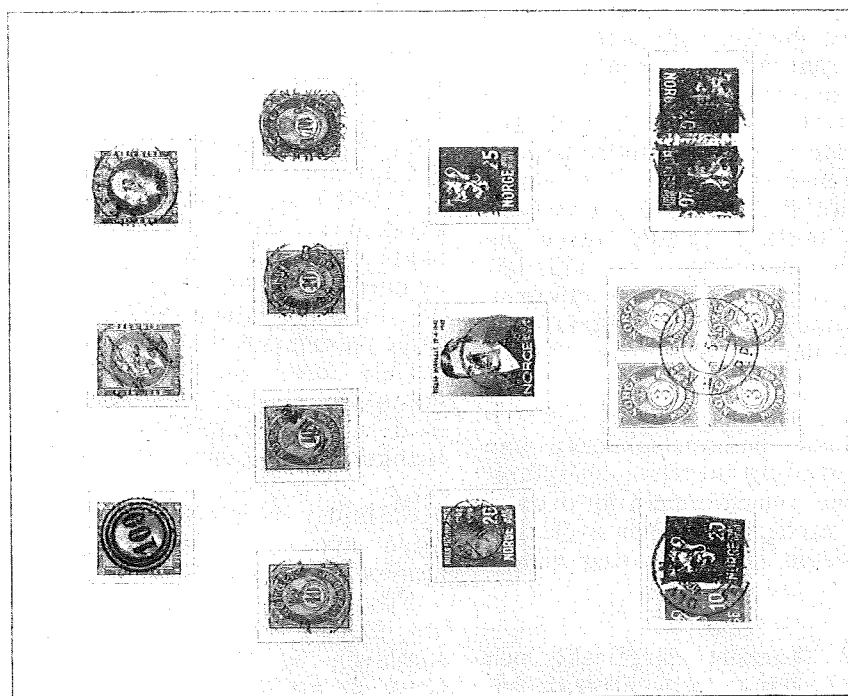


Fig. 1.

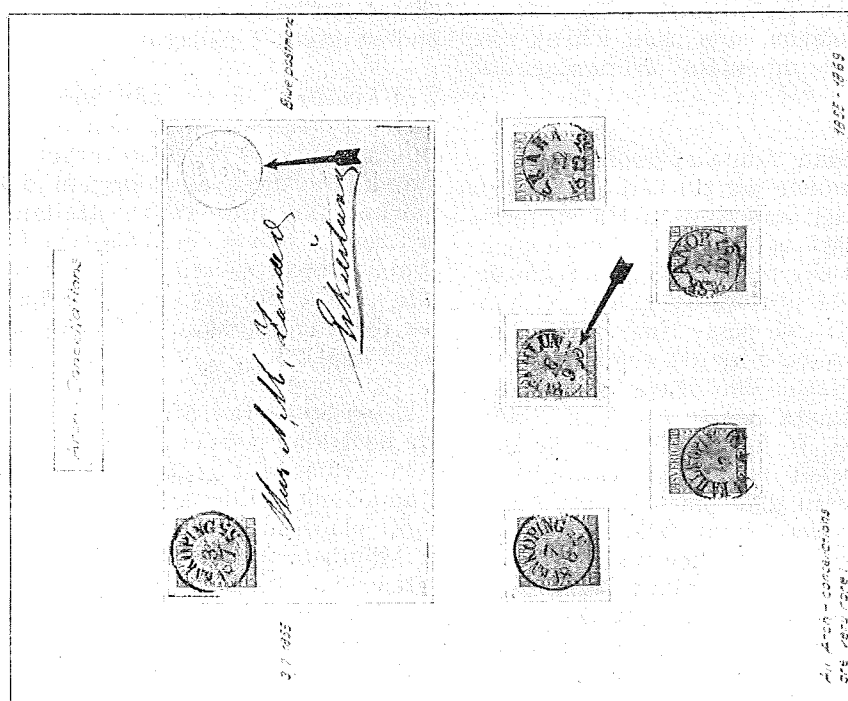


Fig. 2.

mig dock vid uppläggandet av t. ex. en specialsamling Norge bör komplettera denna med exempel på åtminstone de intressantare stämplarna, som varit i bruk under tiden för de olika frimärksemisionerna.

Hur skall man samla stämplarna?

Här återkommer jag till vad jag tidigare sagt. Låt det personliga sätta sin prägel på Ert sätt att montera samlingen. Gör den estetiskt tilltalande och framför allt tro inte, att ju flera dyrgripar Ni kan pressa in på en sida desto finare blir samlingen, utan snarare är det tvärt om.

Stämpelsamlaren bör också ha i åtanke, att den förnämsta miljön jag kan bjuda en stämpel på är brevet. Tyvärr är det emellertid mycket ont om den varan, varför man får vara glad om man kan komma över ett eller annat brev för varje stämpeltyp och något eller några för de specialområden, man särskilt ägnat sig åt. Klichén på vidstående sida visar ett exempel på en idealmontering av en stämpelsida, i detta fall de svenska s.k. bågstämplarna.

Vad skal man samla?

Medan man som frimärkssamlare som regel är i högsta grad kräsen och inte godtager något märke, som inte är fullkomligt helt, rent och representativt för samlingen, finner man tyvärr alltför ofta hos stämpelsamlarna uppmonterade frimärken, som äro mer eller mindre trasiga eller försedda med stämplor, vilka endast med den största svårighet kunna utläsas. En rättelse i detta avseende anser jag vara högeligen angelägen och vill här nedan återge vad den svenska stämpelpriskatalogkommittén anfört beträffande kvalitetsnormerna för stämplor på frimärken:

«En allmän förutsättning är, att frimärkena är hela. Stämpelsamlaren kan dock med sin samling införliva obetydligt skadade märken, om stämpeln är ovanlig och avtrycket vackert. Han bör dock därvid vara medveten om, att värdet genom skadan avsevärt reducerats.

Lyx-kvalitet. Vackert färgfriskt och åtminstone någorlunda välcentrerat frimärke. Stämpeln skall vara symmetriskt placerad, rättvänd och utan lutning. För fyrkantstämplor krävs i regel brevstycke

och samma krav ställs på mycket stora rundstämplor. Stämpelfärgen skall vara jämnt påtryckt. Lyx-kvalitet förekommer endast mycket sällsynt.

A-kvalitet. Även här krävs, när det gäller fyrkantstämplor och mycket stora rundstämplor, i regel brevstycke med fullständigt avtryck av stämpeln. Själva frimärket får inte vara påfallande snedcentrerat. Stämpeln behöver inte vara symmetriskt placerad och får luta, dock inte alltför mycket. När stämpelns storlek det tillåter, skall avtrycket helt falla inom märket.

B-kvalitet. Beträffande fyrkantstämplor bortfaller kravet på fullständigt årtal men kvarstår i regel beträffande rundstämplarna. Stämplarna få vara ganska snett placerade, men endast mindre delar av stämpeln får saknas och avstämplingsorten skall tydligt och utan möjlighet för misstag kunna fastställas. Stämpelavtrycket skall uppvisa någorlunda klara konturer och vara så pass jämnt, att helhetsintrycket inte störes.

Specialfall. Är en stämpel helt upp- och nedvänd men i övrigt av lyx- eller A-kvalitet, får den klassificeras mellan A och B.

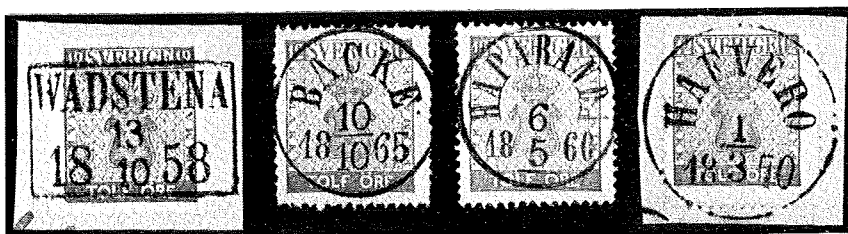
Om stämpeln återfinnes på ett par eller fyrblock eller på ett storformatigt märke, är det fortfarande stämpelns placering och övriga egenskaper, som är utslagsgivande för klassificeringen.

Beträffande avstämplingar på brevstycken är det stämpelns vackra egenskaper mera än dess mer eller mindre symmetriske placering, som är avgörande, dock bör minst hälften av stämpeln falla på frimärket.

Hela brevet måste utom beträffande stämpelns placering och kvalitet även bedömas efter andra synpunkter, såsom frankering, brevets allmänna utseende o.s.v.»

Stämplor av lägre kvalitet än B-kvaliteten synes icke böra uppmonteras i stämpelsamlingen.

Ett problem, som säkerligen är av största intresse även för de norska stämpelsamlarna är stämpelarnas värdsättning. Givet är att det för stämplarna som för alla andra varor gäller den generella regeln, att priset är beroende på tillgång och efterfrågan. Härvid bör man emeller-



Lyx-kvalitet.



A-kvalitet.

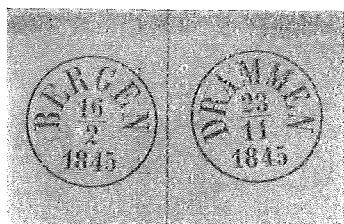


B-kvalitet.

tid ha klart för sig, att medan frimärkena är en internationell handelsvara äro »stämplarna» med några få undantag huvudsakligen av nationellt intresse, varför faktorn »efterfrågan» kan variera väsentligt från tid till tid och därmed kommer också risken för kraftiga prisfall. Värdesättningen bör därför göras med en viss försiktighet och ett onaturligt upptrissande av priserna undvikas. Härav framgår också med all tydlighet

värdet av att man koncentrerar sitt stämpelsamlande till förstklassiga exemplar, ty det elegant avstämplade frimärket finner alltid en välkommen plats i en frimärkssamling om intresset för stämpelsamlandet skulle svalna.

Men jag vill också framhålla, att hos dem, som på allvar givet sig stämpelsamlandet i våld, svalnar aldrig intresset för denna fascinerande gren av filatelin.



De første norske poststempler.

Av E. B. Eriksen.

I brev av 4. oktober 1844 skriver Christiania Børs- og Handels Committee til Finantsdepartementet:

Undertegnede Committee tillader sig at foreslaae for det ærede Departement at det maatte paalægges Postcontoiret i Christiania at forsyne de afgaaende Breve med et Poststempel der antydte Afgangstedet samt Dagen og Aarstallet, naar Brevene vare expederede herfra.

En saadan Foranstaltning, der anvendes paa alle større Handelspladser i Europa, medfører den fornødne Control med Brevenes Afgang fra Postcontoiret, afgiver et fuldstændigt Beviis for at Brevene ere afleverede til Afgang med den Post, der afgaaer paa den Dag Poststemplet antyder og angiver for Modtageren at Brevene, det Sted hvorfra disse ere afsendte, hvilke sidste kan modvirke de Ulemper der flyde af at Breve fra Udlandet ikke indfries af dem, til hvilke de ere adresserede fordi man er uvidende om Stedet hvorfra de ere afgaaende. Handels-Correspondancen er af en saa alvorlig Betydenhed at enhver Foranstaltning der kan gavne Brevenes Forsendelse bør anvendes. —

Departementet oversendte brevet til Christiania Postcontoir den 10. oktober til uttalelse.

Postmesteren i Christiania, kammerherre F. W. Løvenskiold svarte 23. oktober bl. a.:

En Foranstaltning som den i vedlagte Andragende ønsker at afgaaende Breve til Udlandet skal forsynes paa Postcontoiret med Stempel vil selvfølgelig foraarsage Postcontoiret et ikke ubetydeligt Arbeide, men da det lader sig gjøre og da det af Børs- og Handels-Committeen ansees for særdeles gavnligt, skal der fra Postcontoirets Side ingen Hindring være for at bemeldte Foranstaltning sættes i Værk, dog tillader Postcontoiret sig at tilføie at man har antaget at der i ovenmeldte Andragende kun menes Breve til Udlandet, thi om Breve til indenrigske Steder ligeledes skulde forsynes med Stempel, vilde dette foraarsage en Forøgelse i Contoir Udgif-

ten, der vilde være betydelig og desuden paa dette Postcontoir, hvor gaaende og kommende Poster i den senere Tid expederes paa en Gang, ikke overtagelig. Postcontoiret er gaaet ud fra at de Udgifter som tilmeldte Foranstaltning vil foraarsage ved Anskaffelsen af Stempler m. v. staar for offentlig Regning. —

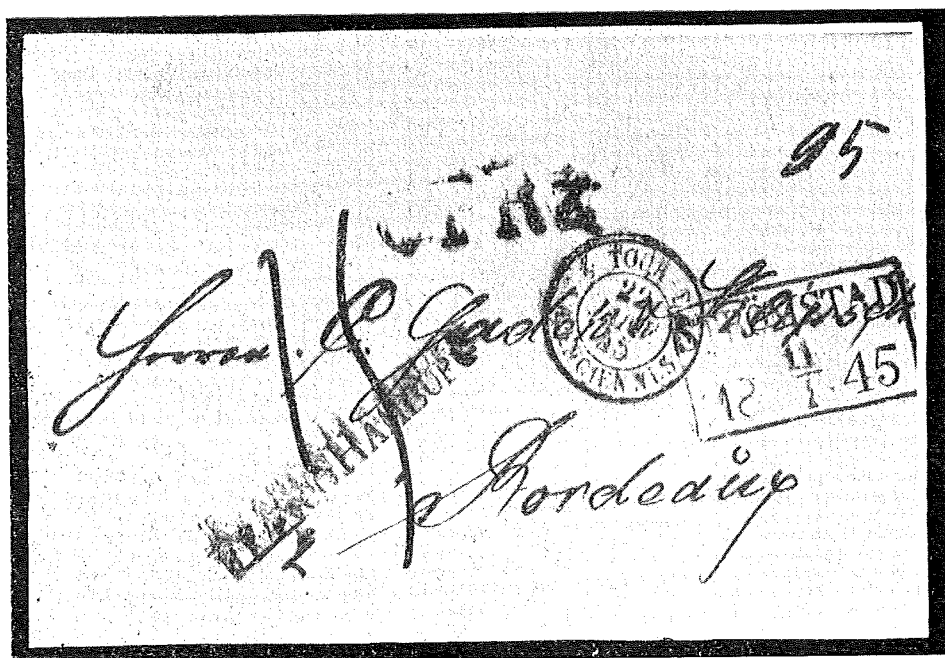
Finantsdepartementet svarer Christiania Postcontoir i brev av 24. December 1844:

Da det av Postcontoirets Erklæring af 23. October sidstleden sees at der fra dets Side intet er til Hinder for at de herfra til udenrigske Steder afgaaende Breve forsynes med et Poststempel, hvorav Afgangstiden antydes, skulle man tjenstligst have Postcontoiret anmodet om at anskaffe de fornødne Stempler med Tilbehør, hvis Kostende bliver at anføre i Extractene paa sædvanlig Maade og derefter fra 1ste Januar næste Aar at paatrykke ethvert herfra Staden til udenrigske Steder afgaaende Brev et saadant Stempel som oven anført. —

Samme melding ble samtidig sendt til stiftamtmanden med anmodning til ham om at underrette Børskomiteen om resultatet. —

Departementet skrev den 4. juni 1845 til Stiftamtmanden i Bergen og amtmanden i Buskerud og ba om å innhente uttalelse fra børskomiteene i Bergen og Drammen og fra postmestrene sammesteder idet det viste til uttalelse fra postmesteren i Christiania.

Etterat uttalelser var innhentet skrev Departementet og paa Bergens postkontor 8. desember 1845 at stemplet skulle tas i bruk fra 1. januar 1846 for brev til utlandet. Børskomiteen i Drammen mente at også innenriks brev burde stemples for kontrollens skyld især når brevene inneholdt veksler o. l. Amtmann Blom i Buskerud foreslo at hvis det ble forøket utgifter for postkontoret ved å måtte stemple de innenriks brev (postmesteren hadde bare en betjent ved kontoret) kunne jo de brevsendere som ønsket det betale en avgift av f. eks. 2 sk. pr. brev.



Brev sendt fra Christiania 10. januar 1845 til Bordeaux. Forside.
Brevet tilhører den kjente engelske samler Arthur W. G. Hall.



Samme brev — baksiden.

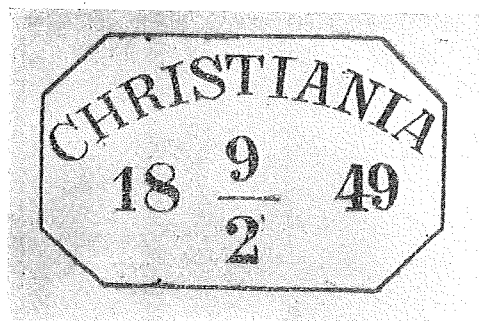
Resultatet ble at Departementet bestemte at også Drammen bare skulle stemple utenriks brev fra og med 1. januar 1846.

Stemplene til Bergen og Drammen ble levert av gravør Buntzen i Kjøbenhavn og kostet tilsammen 36 spd.

Den neste by som fikk stempel var Trondheim. De ble levert til bruk fra 1. januar 1848. Det ble arbeidet av gravør A. W. Buch i Christiania, gravert i stål med 38 stk. løse tallstempler og kostet 11 spd. Hvis gravøren fikk flere bestillinger tilbød han Departementet å levere dem for en pris av 10 spd. pr. stk.

Til juni 1845 ble stempelavtrykkene plassert på baksiden av brevene, senere vanligvis på forsiden av senderpoststedet. Rød stempelfarge ble benyttet den første tid. Det tidligst kjente stempel i blått skal være fra 1. september 1847. Blått ble siden hovedfargen helt til 1856, men det har også vært benyttet sort, fiolett og grønne farger helt fra beg. av 1850 årene av de forskjellige postkontorer, muligens tidligere i enkelte tilfeller.

Det første datostempel som Christiania postkontor fikk var åttekantet og rektangulært, lengde 37, bredde 23 mm., sidekantene 8 mm. Det første kjente stempelavtrykk er 7/1 1845 i rødt og tør være første-dagsstempel. (Det er i en Oslosamlers eie.) Stemplet er brukt iallfall til 1850, muligens senere. Det avbildede stempel 9/2 1849 er i blått.



Når Christiania fikk sirkelrundt stempel vites ikke med sikkerhet, men avstempeling kjennes iallfall fra 15. aug. 1845.

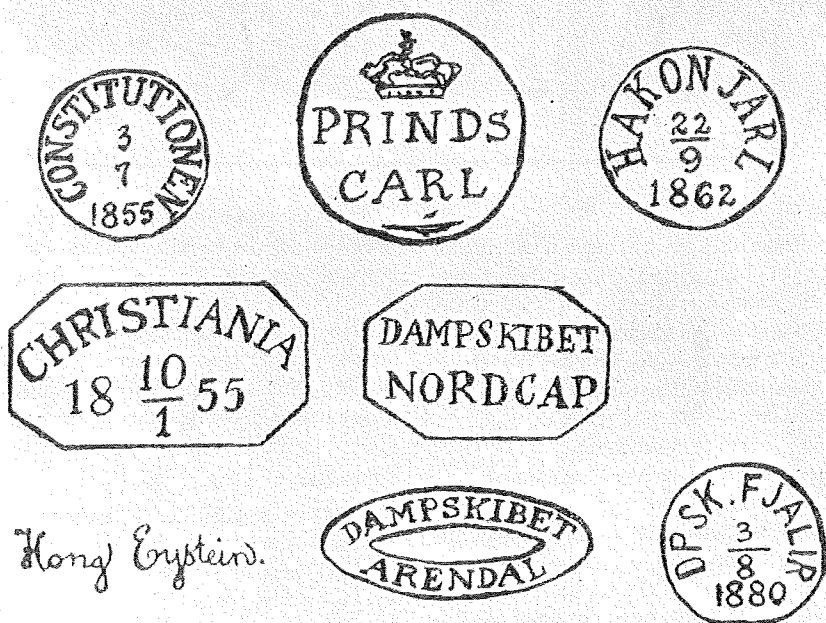
De avbildede stempler Bergen og Drammen er foto av gravørens avtrykk ved leveringen av stemplene og altså ikke postalt innstillet. Det første kjente avtrykk av Bergensstemplet postalt brukt er 27/12 1845, Drammen visstnok ikke før beg. av 1846.

Noen bestemmelse om bruk av dato-

stempler på postførende dampskip synes ikke å foreligge. Postekspeditøren på d/s Prinds Gustav i ruten Trondhjem-Hammerfest brukte datostempel Nordland i dampskipstiden fra beg. av 1850 årene, muligens tidligere. Den samme stempeltype ble også samtidig benyttet av Nordlands Postcontoir. Det tidligst kjente datostempel med skipsnavn er Jupiter fra 1850 og Dampskibet Bergen fra 1853 samt Halden, som var et privat dampskip i rute mellom Christiania og Fredrikshald. At dette dampskip fikk datostempel så tidlig som i 1852 kan muligens kontrakten med Departementet om postføring være medvirkende årsak til. «At det for Postbefordringen med D/S Halden betales Halvdelen af den porto, som indkommer af de med Dampskibet befordrede Breve, der ere indleveret paa et Anløbssted med bestemmelse til et andet Anløbssted, dog ikke med fradrag af Udgifter ved Postens Ombord- og Ilandbringelse. Men derimod ikke for Breve som har været sendt med anden Post.» Når brevene ble levert ombord ble de stemplet og ført på liste til adressestedet for kontroll.

Postvesenets (statens) dampskip fikk visstnok ikke datostempel før omkring 1855. Avbildningene av d/s stempler (8 stk.) er hentet fra en artikkel i Postal History Society Bulletin. Hvis dette stempel, datum 10/1 1855, har vært benyttet ombord i d/s Christiania, antas det å være utlånt fra Christiania postkontor, da målene er omtrent de samme. Avtrykket av stemplet i Postmuseet har dimensjonene 38,5×21 mm. og mangler datoangivelse, årstallet står også nærmere ned til rammen. Det mest sannsynlige er at dette stempel har vært brukt ombord i Christiania, en finner jo senere ofte håndskrevne datoer i stempelavtrykk ombord i skip. Eiere av slike stempelavtrykk på helt brev vil dog lettere kunne konstatere om brev-





Norske dampskipsstempler.

ene er stemplet ombord eller på Christiania postkontor, da jeg dessverre ikke har tilstrekkelig materiale til med sikkerhet å kunne fastslå dette.

Noen av statens og private postførende skip hadde ikke stempel eller datostempel i det hele tatt, frimerkene ble kassert ved blekkannulering, skipets navn og dato. Andre brukte skipsstemplet som Prinds Carl, Nordcap (rektangulert), Nor m. fl. Senere ble også gummistempler med skipets navn brukt til kassering av frimerkene. Da Bergenske og Nordenfjeldske damskipsselskaper overtok kystfarten i beg. av 1860 årene fikk postekspeditørene ombord i ruten Hammerfest-Hamburg, rutens navn Hammerfest-Hamburg datostempler med literaer fra A—F. Men her fins også gummistempler brukt, f. eks. Magnus Barfod, likeså er gummistempler brukt på Tromsø Amts Dampskipsselskaps skip Senjen og Tromsø som hadde datostempler og sikkert også på de fleste andre postførende skip.

Håndboken.

På sidene 211/218 vil leserne finne en fotografisk gjengivelse av «Forordning angaaende Taxten for Brevene, som sendes med den Norske Post», gitt av Christian den VI på Christiansborg slott den 13. desember 1743. Originalen er i postmester E. B. Eriksens eie. Denne portotakst var den første detaljerte portotakst i det norske postverks historie og var med et par mindre rettelser i kraft helt til 1809. Gjengivelsen er en *illustrasjonsprøve* fra Håndboken over Norges frimerker som nå er under utarbeidelse og som vil bli utgitt til de norske frimerkers 100-års jubileum, den 1. januar 1955. Hvis De ikke allerede har abonnert på boken så gjør det nå. Tillitsmannen i Deres klubb mottar bestilling og betalingen kan ordnes i rater, slik at boken er betalt når den kommer. Bestillinger kan også sendes direkte til Norsk Filatelistforbund, Torvalmenning 4, Bergen.

nyheter

BELGIA:

Den 15. november utkom en serie i 6 verdier med tillegg til et kulturfond. Alle merker har portretter av belgiske forfattere:

65 c. + 30 c. fiolett — A. Vermeylen
80 c. + 40 c. mørk grønn — K. Van de Woestijne
90 c. + 45 c. brun — Ch. De Coster
1.75 + 75 c. rødbrun — M. Maeterlinck
4.— + 2.— blå — Emile Verhaeren
8.— + 4.— mørk brun — Henry Conscience

Men da dette selvsagt ikke kan være nok for det belgiske postverk vil 2 av verdiene også utkomme i såkalte «diptyque» — parkombinasjon. 4.— og 8.— frc. merkene vil bli trykt uten tillegg. Dette kommer på vignetten ved siden av. Og denne nydelige «kombinasjon» selges så for den ringe sum av frc. 30.— i et opplag av 60000 eksemplarer!

Den 15. desember utkom årets tuberkuloseserie: 20 c. + 5 c., 80 c. + 20 c., 1.20 + 30 c., 1.50 + 50 c., 2.— + 75 c., 3.— + 1.50, 4.— + 2.—, 8.— + 4.—.

Den 10. desember utkom 3 verdier i den nye kongeserie: frc. 1.50, 2 og 4.

EIRE:

Til minne om 100-årsdagen for dikteren Thomas Moore utkom den 10. november 2 merker: 2½ d. rød, 3½ d. grønn.

ENGLAND:

Den 5. desember kom de første merker med dronning Elisabeths portrett: 1½ d. grønn, 2½ d. rød.

FINNLAND:

Den 4. desember kom årets tuberkuloseserie med en fortsettelse av fuglemotivene fra forrige år: Mk. 10.— + 2.— grønn opplag 500 000. Mk. 15.— + 3.— rødfiolett opplag 400 000. Mk. 25.— + 5.— blå opplag 400 000.

Merkene er tegnet av fru Signe Hammarsten-Jansson.

FRANKRIKE:

Den 7. november utkom et merke med portrett av dr. Laënnec (1781—1826), oppfinneren av stetoskopet: frc. 12.— grønn.

Den 13. desember utkom årets Røde kors frimerker. Merkene har motiver fra Dianafontenen i Versailles. frc. 12.— + 3.— grønn, frc. 15.— + 5.— lys blå.

Den 20. desember utkom et merke med bilde av inngangen til slottet Versailles etter et maleri av Utrillo. Merket skal propagandere for restaureringen av slottet. frc. 18.— brun.

ITALIA:

Til «Hærens dag» den 3. november utkom en serie på 3 merker: 10 lire grønn — Hærens merke, 25 lire brun og svart — Soldater, 60 lire blå og svart — Flygere.

Den 21. november utkom et merke til minne om 100-året for kardinal Guglielmo Massaias første misjon i Etiopia: 25 lire brun.

I anledning av 100-årsdagen for maleren Antonio Mancinis og billedhuggeren Vincenzo Gemitos fødsel er utkommet to merker: 25 lire grønn — Portrett av Antonio Mancini, 25 lire brun — Portrett av Vincenzo Gemitto.

I anledning av festlighetene for 500-året for Leonardo da Vincis fødsel utkom ytterligere den 31. desember to frimerker: 60.— lire blå — gjengivelse av «La Vergine delle Roccie», 80.— lire rød — Selvportrett av Leonardo.

JUGOSLAVIA:

I anledning av det jugoslaviske kommunistpartis 6. årskongress utkom den 2. november følgende merker: 15 D. rødbrun, 15 D. skifergrå, 15 D. grønnblå, 15 D. gråfiolett.

Alle merker har samme tegning: et demonstrasjonstog.

LUXEBURG:

Den 3. desember kom årets «Caritas» serie, denne gang med portrett av landskapsmaleren J. B. Fresez: 60 c. + 15 c. grønn og grå, frc. 2.— + 25 c. brun og gul, frc. 4.— + 25 c. gråfiolett og grå, frc. 8.— + 4.75 rød.

NORGE:

I den nye serie tjenestemerker er kommet ytterligere en verdi: 100 øre blåfiolett.

Den 18. november kom posthornmerket 15 øre overtrykt «20».



POLEN:

Til minne om 35-årsdagen for oktoberrevolusjonen i 1917 utkom den 7. november 2 frimerker: 45 + 15 gr. rødbrun og 60 gr. gråbrun. Tegningen forestiller stormen på Vinterpalasset i St. Petersburg. Merkene foreligger både tagget og utagget.

Den 7. november utkom likeledes 2 merker med portrett av Lenin i anledning av «venn-skapsmåneden» Polen—Sovjetsamveldet: 30 + 15 gr. mørk fiolett og 45 + 15 gr. brun.

PORTUGAL:

Til minne om 100-årsdagen for matematikeren Francisco Gomes Peixeiras fødsel utkom den 25. november 2 merker: 1\$00 rød, opplag 4 500 000, 2\$30 blå, opplag 500 000.

Den 20. desember utkom en serie på 4 merker i anledning av 100-årsdagen for opprettelsen av departementet for offentlige arbeider:

1\$00 rødbrun — Broen «Marechal Carmona» i Vila Franca.

1\$40 fiolett — Stadion «28 de Maio» i Braga.

2\$00 grønn — Universitetsbyen i Coimbra.

3\$50 — Demningen Salazar ved Pego de Altar.

I anledning av 400-årsjubileet for St. Francisco Xaviers død utkom den 23. desember en serie på 4 merker:

1\$00 grønn	opplag 9 000 000
2\$00 rød	— 900 000
3\$50 blå	— 350 000
5\$00 fiolett	— 250 000

Den 10. januar utkom en ny bruksserie. Tegningen forestiller en ridder fra middelalderen til hest. Merkene er i følgende verdier: 5, 10, 20, 50 og 90 c. 1.00, 1.40, 1.50, 2.00, 2.30, 2.50, 5.00, 10.00, 20.00 og 50.00 Esc.

SAMBANDSSTATENE:

På åpningsdagen for den nasjonale frimerkeutstilling i New York, den 21. november, kom propagandamerket for Røde Kors: 3 c. blå og rød — opplag 110 millioner.

SOVJETSAMVELDET:

Her er atter utkommet en lang rekke erindrings- og minnefrimerker:

150 år siden opprettelsen av universitetet i Tartu: 40 kop.

150 år siden forfatteren A. N. Radischevs død: 40 kop.

50 år siden tatarlæreren Kajum Nasyris død: 40 kop.

35 år siden oktoberrevolusjonen: 40 kop., 1 rub.

100 år siden kunstneren P. A. Fedotovs død: 40 kop.

25 år siden kunstneren V. D. Polenovs død:

40 kop.

150 år siden dikteren A. I. Odoyevskys fødsel:

40 kop.

100 år siden forfatteren Mamin-Sibirisks fødsel:

40 kop.

25 år siden psykiatrikeren Bekhterevs død:

40 kop.

Æresordenen — 1 rub.

Den røde stjernes orden — 2 rub.

Det røde flaggs orden — 3 rub.

SVEITS:

Den 1. desember kom årets «Pro Juventute» serie:

5 c. + 5 brunkarmin — Guttehode av Albert Anker.

10 c. + 10 grønn/oransje/grå — Sommerfugl.

20 c. + 10 lilla/gul/grå — Sommerfugl.

30 c. + 10 brun/blå/grå — Sommerfugl.

40 c. + 10 blå/brun/gul — Sommerfugl.

SVERIGE:

Til den svenske konges 70-årsdag den 11. november utkom en serie på 3 merker: 10 + 10 øre grønn, 25 + 10 øre rød, 40 + 10 øre grønn. — Merket er tegnet av kunstneren David Tägtström og Mark Sylwan. Graveringen er utført av Sven Ewert.

TSJEKKOSLOVAKIA:

I anledning av frimerkeutstillingen som fant sted i Bratislava fra 18. oktober til 2. november utkom et minnefrimerke som ble trykt på utstillingen: kcs. 1.50 brun — flodhavnen i Bratislava. Til samme utstilling utkom også en blokk med 2 merker: kcs. 2.00 rød og kcs. 3.00 blå — merkene viser krigsmonument i Bratislava.

Den 15. november utkom 2 merker i anledning av det tsjekkiske Røde Kors' kongress: kcs. 2.00 brun og kcs. 3.00 rød.

Til minne om 100-årsdagen for den tsjekkiske maler Mikolas Ales' fødsel utkom den 18. november ytterligere 2 merker: kcs. 2.00 brun, og kcs. 3.00 mørk grønn.

I anledning av kongressen for fred i Wien fra 12. til 19. desember utkom den 12. desember 2 merker: kcs. 3.00 rød, kcs. 4.00 blå.

TYRKIA:

I anledning av det tyrkiske Røde Halvmånes (tilsv. Røde Kors) 75-årsjubileum utkom den 29. oktober 2 merker:

15 kurus oliven opplag 120 000

20 kurus lys blå — 80 000

Til minne om 75-årsdagen for slaget ved Aziye utkom den 9. november en serie på 3 merker:

15 kuras grå	opplag 100 000
20 kuras blå	— 100 000
40 kuras fiolett	— 80 000

TYSKLAND — Østsonen:

I anledning av universitetet i Halles 450-års-jubiläum utkom den 18. oktober ett merke: 24 pf. grønn.

Til Frimerkets dag den 26. oktober: 24 pf. rødbrun.

ØSTERRIKE:

Den 11. november utkom følgende nye verdier i draktserien:

Sh. 2.20 blågrå — Ischl 1820.

Sh. 2.50 rødbrun — Obersteiermark 1850.

Sh. 7.00 mørk olivengrønn — Steiermark, Sulmtal.

NYE FRIMERKER FOR DE FORENTE NASJONER

I begynnelsen av 1951 innbød De Forente Nasjoners postadministrasjon medlemsstatenes kunstnere til en konkurranse om frimerker for forbundet. Der skulle konkurreres om merker i tre grupper: Gruppe I skulle søke i sine motiver å gi uttrykk for FN's virksomhet og formål, gruppe II for menneskerettighetene, og gruppe III for FN's underorganisasjoners virksomhet og mål.

I konkurransen deltok i alt 67 kunstnere fra 32 medlemsstater, og i de tre grupper ble der i alt innlevert 194 utkast. I gruppe I deltok 50 kunstnere med 103 utkast, i gruppe II 34 kunstnere med 49 utkast, og i gruppe III 16 kunstnere med 42 utkast.

Juryen besto av følgende:

Dr. Luis Thomen, den dominikanske republikks ambassadør i U.S.A. og kjent som en dyktig filatelist,

Bernard Davis, direktør for The National Philatelic Museum i Philadelphia,

Edwin Müller, kjent østerriksk filatelist og innehaver av The Mercury Stamp Co., New York,

H. L. Lindquist, utgiver av «Stamps» og president for The National Federation of Stamp Clubs of the United States,

Jan Juta, Syd-Afrika, kjent kunstner og tegner, ansatt ved FN's postadministrasjon.

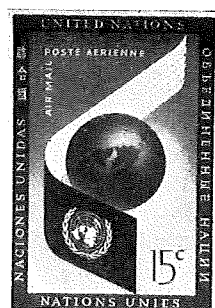
Bedømmelsen ga følgende resultat:

Gruppe I:

1. premie: Wind-Struski, Israel.
2. premie: Johannes Haukland, Norge.

Gruppe II:

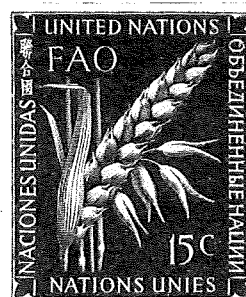
1. premie: Leonard C. Mitchell, New Zealand.
2. premie: Steven P. Ir-Shay, Israel.



1. premie gruppe I.



2. premie gruppe I.



1. premie gruppe III.



1. premie gruppe II.



2. premie gruppe II.

Gruppe III:

1. premie: Dirk van Gelder, Nederland.
2. premie: Hubert Woyty-Wimmer, Storbritannia.

Det er all grunn til å glede seg over at en norsk kunstner når så høyt opp på premielisten i en internasjonal konkurranse av dette omfang. Haukland har tegnet flere av våre seneste frimerker, bl. a. våre nåværende kongemerker i øreverdiene, Olympiadeserien og 20 øre verdien i U.P.U.-serien, et merke som etter min mening står som en god nr. 1 blant alle de merker som ble utgitt i anledning av U.P.U.s jubileum. Det er sobert i sin oppbygging og har et idémessig innhold som intet annet av disse jubileumsmerker.

Vi ønsker Haukland til lykke med resultatet i FN-konkurransen og håper det har skjerpet hans appetitt på å fortsette på det vanskelige gebet som heter frimerketegning.

st.



I anledning av sitt 20-års jubileum avholdt Kristiansand Filatelistklubb en frimerkeutstilling fra 6. til 10 november med tilslutning fra alle klubber i det sørlige Norge. Utstillingen var ypperlig arrangert og utstillingens forskjellige komiteer har all grunn til å være stolte over sitt verk. Den ga et godt bilde av det høye nivå som filatelen ligger på i denne landsdel, enkelte samlinger var helt fremrakende. Jeg vil nevne Aanon G. Hansens «Norge på brev 1855—1900» som vel ikke har sin make her i landet. Tannlege Havstads Norge brukt og ubrukt, Stoffer Lines 21 og 20 mm., Haakon Hellners Danmark spesial var også meget gode samlinger, og disponent Behrens representerte med

bravour de uteneuropeiske land ved sin samling Brasil.

Ved en slik anledning er der jo også atskillig festfilateli og denne del av jubileet var like godt arrangert som selve utstillingen. Kristiansand Filatelistklubb skylder som bekjent borgermester Bertr. C. Middelthon sin tilblivelse — han er klubbens æresmedlem — og han ble fra alle hold hyldet for sin innsats. Borgermester Middelthon er i besiddelse av en sjarmerende ubeskjedenhet som også ga seg festlige utslag på den avslutningsmiddag som klubben ga lørdag den 8. november. Det er bare å beklage at borgermesteren ikke fant grobunn for klubber i flere av Sørlandets byer da han for 20 år siden var i full filatelistisk virksomhet. Hadde han det gjort hadde kanskje også undertegnede kunnet se fram til flere slike hyggelige festfilatelistiske stunder som de han hadde i Kristiansand. st.

Boykott av frimerker.

F.I.P.s liste nr. 1.

I henhold til de regler som ble vedtatt på F.I.P.s kongress i København i fjor, og som trådte i kraft 1. januar 1952, har komiteen besluttet å fraråde kjøp av følgende serier:

Belgia:

Blokk Koechelberg frc. 30.00 (13.75 + 16.25). Årsak: Tillegget overstiger 50 prosent. Begrenset opplag.

Diptyque «E. Verhaeren» frc. 4.00 + 9.00. Årsak: Tillegget overstiger 50 prosent. Begrenset opplag.

Diptyque «H. Conscience» frc. 8.00 + 9.00. Årsak: Tillegget overstiger 50 prosent. Begrenset opplag.

(Se Nyhetsanmeldelsen i dette nr.)

Curaçao:

Velgjørhetsmerker $1\frac{1}{2} + 1$ c., $6 + 4$ c., $1\frac{1}{2} + 7$ c., $15 + 10$ c., $25 + 15$ c. Årsak: Tillegget overstiger 50 prosent.

Ungarn:

Flypostserie $1 + 1$ ft., $2 + 2$ ft. Årsak: Tillegget overstiger 50 prosent.

Merkene vil bli utelukket fra alle internasjonale utstillinger — og de må heller ikke stilles ut på nasjonale utstillinger i de land som er tilsluttet F.I.P.

Komiteen meddeler videre at *Cypern* har til hensikt å utgi merker i verdiene £ 5.0.0 og £ 10.0.0 for *fiskale* behov!

The Story behind the Stamps of Norway.

STIKLESTAD

W. K. S./K-F.

As an individual, King Olav Haraldsson (995—1030) was a typical Viking king — brave, cunning and cruel. Yet in Norway his fame can never die, for it was he who, albeit savagely and ruthlessly, first achieved a large-scale conversion of his country to Christianity. And since his canonization as St. Olav in 1164, Stiklestad, the scene of his death, has become a rallying-point for religious thought in Norway.

Olav first achieved prominence when, with the support of his step-father, the mighty Sigurd Syr, he gained a considerable following in the south-eastern part of the country. In the year 1009, when only a youth, he took part in a Danish expedition against England, in the course of which London was attacked and occupied. Later on he went to Normandy, where he was introduced to Christianity and baptised in 1014. Then, hearing of dynastic troubles at home, he returned to Norway and, after a series of victorious campaigns, succeeded in having himself hailed as King of Norway at the Øreting in Trondheim in 1016.

Once on the throne, Olav did his utmost to compel the Norwegians to adopt Christianity. He destroyed their wooden images and the temples in which they were worshipped, and many of his subjects were offered the choice between Christianity and death. His natural cruelty gained him many enemies, as did his ever-increasing thirst for vengeance for real or imagined offences, and he had constantly to fight to maintain his supremacy. For a while he triumphed, achieving his greatest strength when after marrying Astrid, daughter of his age-long foe, the King of Sweden, he formed an alliance with his successor, Anund Jakob. This alliance enabled him to face with some confidence the combined threat of Canute, King of Denmark and England, and the disgruntled chieftains from central and northern Norway. Under Canute's rule, these latter thought, they would be able to keep their old religion and to rule over their personal domains as they had



done before King Olav began his drive for a unified state.

In 1027, in an attempt to prevent invasion by Canute, Olav attacked the Danish fleet, but was forced to withdraw to Norway. Canute then counter-attacked, with considerable Norwegian support, and in 1029 Olav was forced to fly the country, taking refuge with friends at Novgorod, in Russia. A year later he returned at the head of an army recruited in Russia and Sweden. His men, however, were hopelessly outnumbered by the vast forces of the Norwegian chiefs which met him at Stiklestad, 65 miles north of Trondheim, on July 29th, 1030. In the battle that followed Olav's army was destroyed and he himself was slain. Yet the Christianity that he had championed flourished and grew, and when some years later it came to be accepted generally as the religion of the country, Olav was canonized, becoming the patron saint of Norway, with the cathedral at Trondheim as his shrine.

— Stiklestad lies in a wide and open stretch of the Verdal valley, about 4 miles from the fjord. On the site of the battle stands an old stone church, dating from about 1100, and a new catholic chapel. A monument commemorating St. Olav has been erected on a site overlooking the battlefield, and there is an open-air theatre in which scenes from the Saga of St. Olav are enacted during the summer months. Thousands of tourists visit Stiklestad every year, with an organised catholic pilgrimage on each successive July 29th.

Stamps commemorating the 900th Anniversary of the death of King Olav were issued in 1930. The 10 and 20 øre values show Olav fighting in battle, while the 30 øre depicts Arbo's famous painting, «King Olav's death at Stiklestad».

Portomærkerne.

Av Wiegand Hansen.

For et par år siden havde jeg lejlighed til at gennemgå et større lager, ca. 40 000 stk. norske portomærker. Jeg blev herved opmærksom på enkelte ting, som ikke er omtalt i Dr. Justus Andersens artikel om de norske portomærker i «Nordisk Filatelistisk Tidsskrift» 1929. Da iagttagelserne måske kan have interesse for andre samlere, vil jeg gerne have lov til her at supplere den nævnte artikel.

Ad Centraltrykkeriets 1 øre.

Første trykning 1889.

Første trykning afleveredes fra trykkeriet i perioden 8/6—10/10 1889. Ved en gennemgang af de talrige pladefejl i denne trykning bemærkede jeg, at fejlene forekom mere eller mindre udprægede, ligesom farven ved de mindst udprægede fejl gennemgående syntes at være lidt lysere i tonen og med dårligere dækkeevne. Jeg tog nu kvartslampen til hjælp og kunde straks skille mærkerne i to bunker. Herefter var der ingen tvivl om, at tryknin-

gen måtte have fundet sted i to perioder, hvilket også stemmer med, at J. A. under sin omtale af Centraltrykkeriets 10 øre oplyser, at fremkomsten af denne værdi to nyancer, anilinrosa og -rød, formentlig hænger sammen med, at der i dagene 5.—20. juli 1889 var en mindre standsning i trykningen.

Resultatet bliver herefter:

Første trykning 8/6—10/10 1889.

Første periode. Farven brungrå med dårlig dækkeevne. Fremtræder i kvartslampen med brunlilla farve. Vandmærket i stående stillinger.

Anden periode. Farven brungrå med god dækkeevne og en anelse mørkere end i første periode. Pladefejlene mere udprægede. Fremtræder i kvartslampen med gråbrun farve. Vandmærket i stående stillinger.

Ad Centraltrykkeriets 50 øre.

I «Nordisk Filatelistisk Tidsskrift» 1943 p. 211 omtaler hr. Einar Larsen en fældningstype af dette mærke. For et par år siden viste den norske stempelsamler hr. A. Bye, Skoppum, mig, at han kunde påvise fire sekundære fældningstyper i dette mærke. Jeg vil gerne have lov at omtale det her.

De fire andenoriginaler havde følgende udseende:

- Type 1: Den øvre bue på «b» i «betale» er flat.
- Type 2: Brudd i den venstre indre rammelinje rett ut for posthornets munnstykke.
- Type 3: Den øvre bue på «b» i «betale» har en spiss.
- Type 4: «b» i «betale» er demert.

Over andenoriginalerne er der taget 20 nye fældninger, som derpå er sat sammen i fem fireblokke med en helt vilkårlig placering af typerne. Fra de fem fireblokke har man så fældet nok stempler til et ark à 100 stempler. Der har ved trykningen været anvendt en trykform bestående af 100 stempler.



Svordning

angaaende

TAXTEN

før
Brevene, som sendes med den
Norske Post.

CHRISTIANSBORG Slot, den 13de Decembr. Anno 1743.



—42221—42221—42221—42221—42221—42221—42221—42221—
J. V. B. E. H. A. N. N.
Trykt udi Hans Kongel. Maajest. og Universit. Bogtrykkerie,
af Johan Jørgen Forssket.

Si Christian
den Sielte, af
Guds Naade, Konge
til Danmark og Norge, de Benders
og Gothers, Hertug udi Slesvig, Holsten,
Stormarn og Ditmarsken, Greve udi Sidenborg
og Delmenhorst; ic. ic. Gøre alle vitterligt; at Vi
Allernaadigt have funden for got, den, angaaende
Brevene, som sendes med Børs Nordiske Postier,
hidindtil anordnede Taxt, udi noat, efter forekom-
mende Omstændigheder at forandre, saa og udi een
og anden Naade i Henseende til den erforderende
Nødtigbed, saavel for Børs West-Contoirer, som for
de Corresponderende, at gøre mere forklarlig og or-
dselig, og til saadan Ende saaledes Allernaadigt at
reglere som følger:

I.

For et Brev paa første Parties af et Aars, halv eller helt
Aars, hushet altsammen kaldes et enkelt Brev skal betales:

En

Eden	211	25.	6	Stanger	211	25.	8
Abendal			7	Dreig			8
Christiansland			7	Trundhem			8
Gra							
Christiana							
Riedelshavn	211	25.	6	Stanger	211	25.	4
Helsingør			6	Dreig			4
Frederichshald			3	Eden			4
Frederichshald			3	Abendal			4
Mos			2	Christiansland			5
Dragnæs			2	Stanger			6
Sonsberg			3	Dreig			6
Laurvig			3	Trundhem			6
Oster Nisfort			4				

Riedelshavn	211	25.	8	Oster Nisfort	211	25.	3
Helsingør			8	Stanger			4
Frederichshald			5	Dreig			3
Frederichshald			5	Eden			3
Mos			4	Abendal			3
Christiana			2	Christiansland			4
Sonsberg			2	Stanger			5
Laurvig			2	Dreig			8
			2	Trundhem			8
Gra							
Dragnæs							
21 3							

Riedelshavn	211	25.	9	Oster Nisfort	211	25.	0
Helsingør			9	Stanger			1
Frederichshald			8	Dreig			4
Frederichshald			6	Eden			4
Mos			5	Abendal			5
Christiana			3	Christiansland			6
Dragnæs			2	Stanger			7
Laurvig			3	Dreig			9
Sonsberg			3	Trundhem			9
Gra							
Sonsberg							

Riedelshavn	211	25.	9	Oster Nisfort	211	25.	0
Helsingør			9	Stanger			2
Frederichshald			6	Dreig			2
Frederichshald			6	Eden			2
Mos			5	Abendal			3
Christiana			3	Christiansland			5
Dragnæs			2	Stanger			5
Sonsberg			3	Dreig			9
Laurvig			2	Trundhem			9
Gra							
Sonsberg							

Riedelshavn	211	25.	9	Frederichshald	211	25.	0
Helsingør			9	Frederichshald			6
							211

015

Stu Årendal

Stu	År	År
Klobenhavn	10	3
Helmsøer	10	2
Frederiksholm	7	3
Wes	6	3
Christiansland	4	3
Wraages	3	3
Sønderberg	1	1
Laurvigen	2	10

Stu Christiansland

Stu	År	År
Klobenhavn	11	4
Helmsøer	11	4
Frederiksholm	8	3
Wes	8	4
Christiansland	7	4
Wraages	5	3
Sønderberg	4	4
Laurvigen	6	11

Stu Stavanger

Stu	År	År
Klobenhavn	12	9
Helmsøer	12	9
Frederiksholm	12	11

Stu	År	År
Mos	8	25
Christiansland	6	5
Wraages	5	5
Sønderberg	7	5
Laurvigen	5	4
Christiansland	5	12
Wraages	5	12
Sønderberg	5	12
Laurvigen	5	12

Stu Bergen

Stu	År	År
Klobenhavn	12	9
Helmsøer	12	10
Frederiksholm	9	10
Wes	9	10
Christiansland	8	10
Wraages	8	10
Sønderberg	8	10
Laurvigen	8	10
Christiansland	8	11
Wraages	9	12
Sønderberg	9	12
Laurvigen	9	12

Stu Sundbier

Stu	År	År
Klobenhavn	12	9
Helmsøer	12	10
Frederiksholm	9	10
Wes	9	10
Christiansland	8	10
Wraages	8	10
Sønderberg	8	11
Laurvigen	9	12
Christiansland	9	12
Wraages	9	12
Sønderberg	9	12
Laurvigen	9	12

der Bergen og Trundhiem fra alle Stæder igjen til Christia-
nia skal frangveres.

5) Brevene, som sendes, saavel fra Kiøbenhavn og Hel-
singør, som alle Stæderne i Norge til Christiania, skal li-
qesom Afsenderen det vil have, enten ansejtes i Porto eller
Franco.

6) Anlangende de Breve, som fra de Stæder affendes,
hvorom udi den anden Art. er nævnt; da vilke Di Allernaad-
digh, at Afsenderen samme enten maa frangvere, eller udi
Porto lade ansejre, liqesom han selv forlanger, saavitt det sy-
nder imod, hvad Di angaaende Brevenes Frangvering til
Christiania have anordnet.

IV.

Breve fra Norge, som med de Laalandse Poster fra
Kiøbenhavn af vorder befordrede, saalem til Kiøge, Præstet-
og Vordingborg i Seeland, Stæge paa Moen, Stubbe-
bing og Nyelshøbing i Haller, Nipstad, Rødbye, Næsbau,
Mariche og Gærthøbing i Laaland, skal lige, som hiindtil
stred et frangveres til Kiøbenhavn.

Breve til Stæderne i Danmark samt Forskondment
Grevig og Holsien, som affendes fra Norge, skal alle fran-
qveres til Kiøbenhavn, Mens naar Afsenderen maatte forlan-
ge Brevene længere at frangvere, forholdes dermed efter For-
ordningen af 31 Decembr. 1734/ om Taxten for Brevene, som
sendes med den Danske Post.

Breve til Bornholm, Island og Færøe frangveres til
Kiøbenhavn og adresseres paa Kiøbenhavns Nordste Post-
Contoir.

Breve fra Norge til Sverria, skal ligesom hiindtil ad-
dresseres og frangveres til Grænseshald.

Bre

B 3

Breve, som sendes over Hamborg og Lybeck til uden-
Rigs Stæder, bliver efter den under Vores Allernaadigste
Approbation, af Vores General Post Amt, under 2de De-
cembr. 1732, ved Tyffter publicerede Efterretning om Tax-
ten til fornavnte uden Rigs Stæder at frangveres.

V.

Swad tyffe Breve angaaer, hvorudi er Verler, Regnin-
ger, eller Documenter, da skal samme, ligesom hiindtil have
været anordnet, efter Værten betales, nemlig et Lod, imed et
enkelt Brev at regne, hvilket saaledes er at forsaac, at Bre-
vet betales for sig, og en eller flere Verler, Regninger og
Documenter for sig, og naar da sigte Documenter veyer un-
der et halv Lod, skal det betales for et halv Lods Vægt, og
naar de overgaar et halv Lod, men ey kand opnaae et heelt
Lod, skal de dog betales for et Lods Vægt, og naar saa stree,
at fornædelt det for et halv Lod angættende Porto, 3 Qs. tillige
kommer at beregnes, skal i stedet for 1 Qs. betales 1 Qs. saa-
som, naar imellem Kiøbenhavn og Grænseshald sendes et
Brev, hvorudi er Documenter til et halv Lods Vægt, hvor-
for 1½ Brevs Porto, som er 7½ Qs. vilke være at ansejre, skal
i stedet for 7½ Qs. betales 8 Qs.

Grænses er dog at agte, at, dersom nogen sender 2, 3, eller
flere enkelte Breve fra, eller til adskillige Personer under en
Convolut, da skal der, ligesom hiindtil, betales for hver af
saadanne enkelte Breve, som udi Convoluten findes: Og det
efter den udi den 1 og 2 Art. for Stæderne anførte Tax.

Hvorfor saaledes alle Beskondment sig allerunderda-
uigh have at rette og forholde, og byde Di dermed og betale
Vores Grever, Stiftsforvaltningsmand, Striberret, Amtmand,
Præsidenter, Borgemejstere og Raad, Fogder og alle andre

Bedkommende, som denne Dots Forordning under Dots
 Cancellie-Sigil tilskifter vorder, at de den paa behørigt Stet
 der til alles Efterretning strax lade læse og forsynde. Givet
 paa Dots Slot CHRISTIANSBORG, udi Dots Konge-
 lig Residenz Stad Kjøbenhavn, den 13de Decembris,
 Anno 1743.

Under Dots Kongel. Haand og Signet.
Christian R.

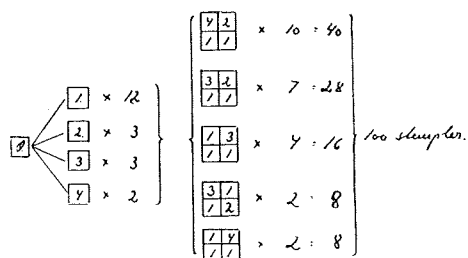


Fældningen, der synes ganske vilkårlig og uden påviselig plan, kan illustreres i følgende diagram:

4	2	3	2	3	2	3	/	3	2
/	/	/	/	/	/	/	2	/	/
3	2	3	2	3	2	4	2	4	2
/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
4	2	/	3	4	2	/	4	/	3
/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
4	2	3	2	4	2	/	3	3	/
/	/	/	/	/	/	/	/	/	2
/	4	4	2	/	3	4	2	4	2
/	/	/	/	/	/	/	/	/	/

Det er muligt, der har været fremstillet reservestempler, hvilket kan give mulighed for en mere logisk fremstilling af trykstemplerne. Der ses dog ikke at være anvendt mere end 100 stempler.

Typefordelingen i arket har været følgende:



Ved den tertiære fældning er der opstået en lang række fejl, således at det er muligt at beskrive hvert enkelt mærke i arket og rekonstruere dette.

Mærket forekommer i to udtalte nyancer, en blegere brunkarmin og en kraftig rødligvioletbrun farve.

Der er til trykningen anvendt to sorter papir. Første sort i varierende tykkelse 0,05—0,075 mm med liggende vandmærke i stillingerne 1 — 4. Anden sort i vari-

erende tykkelse 0,06 — 0,07 mm med stående vandmærke. Begge sorter leveret fra Bentse Brug. Første sort er den mest almindelige.

Ad Chr. Knudsens 4 øre.

Dette mærke synes en sjælden gang at forekomme på 0,09 mm tykt gulligt papir med liggende vandmærke. Efter farven at dømme synes mærket nærmest at høre til fjerde trykning juli 1917.

Ad Chr. Knudsens 10 øre.

Ifølge J. A. er der af dette mærke foretaget ialt syv trykninger, som er vanskelige at skille ud fra hinanden. Jeg har af dette mærke kun haft et par tusinde til min rådighed, men materialet var efter årstallene i stemplerne jævnt fordelt over perioden 1900—1925. Ved sortering efter farver, vandmærkestillinger og papir lod det sig dele i 8 forskellige bunker. Imidlertid skulle der kun være 7 bunker, men forklaringen er tilsyneladende den, at tredie trykning 21. marts 1905 kan deles i to perioder. Første periode kraftig karmin farve trykt på papir af samme kvalitet som ved anden trykning 30. april 1901, 0,07 mm tykt, let gulligt og med vandmærket i liggende stillinger. Anden periode stærkt mættet karmin farve (næsten ingen forskel i farven fra første periode) på 0,06—0,07 mm tykt let gulligt papir, men med stående vandmærke. Mærker af første periode synes at være ret sjældne.

Dette forhold synes antydnet af J. A., der i sin omtale af tredie trykning siger: «jeg har dog også set vandmærket i liggende stilling».

Ad Chr. Knudsens 20 øre.

I lighed med 4 øre Chr. Knudsen har jeg en sjælden gang stødt på denne værdi på tykt 0,09 mm gult papir med liggende vandmærke. Mærket synes efter farven at høre hjemme under ottende trykning.

Crawford-medaljen tildelt
arkitekt J. Schmidt Andersen.



Det gleder oss meget å kunne meddele at The Royal Philatelic Society har tildelt Danmarks store filatelist, arkitekt J. Schmidt Andersen, Crawford-medaljen for hans bok «The Postage Stamps of Denmark».

Medaljen er opprettet til minne om jarlen av Crawford, som var formann i The Royal Philatelic Society fra 1910-1913. Han eide det daværende største bibliotek av filatelistisk litteratur, som han ved sin død testamenterte til British Museum. Edward Bacon utarbeidet senere en katalog over dette bibliotek og denne katalog regnes for å være en av den filatelistiske literaturs største praktverker. Medaljen utdeles for det beste filatelistiske verk som er utkommet i de før utdelingen foregående to år.

Justus Andersen og Henrik Dethloff fikk Crawford-medaljen for sin bok «Norges frimerker 1855—1924».

Vi sender arkitekt Schmidt Andersen våre hjerteligste lykkønskninger og gleder oss over at han ved denne tildeling også har kastet glans over dansk filateli. *st.*

Hvem blir tidsskriftets redaktør?

Tidsskriftets samtlige lesere har vel stillet seg dette spørsmålet: Hvem skal overta redaktørstillingen etter Jarle O. Stensdal?

Vet De det? Vi vet det ikke. Det eneste vi vet i dag er at vi ikke kan si: redaktør Stensdal går — redaktør Stensdal kommer. Han kommer ikke! Tross iherdige overtalelseskunster er det ikke lykkedes oss å få ham overtalt til å fortsette. Han opprettholder sin oppsigelse og sier at han etter så mange år som redaktør har tapt gløden og heller ikke lengere har tid til å avse til arbeidet.

Til d.d. har Forbundet ikke fått noen ansøking til redaktørstillingen som stod avertert ledig i tidsskriftets nr. 9/10 og 11-1952.

Er det ingen av tidsskriftets lesere som føler seg kaldet til å overta stillingen? Hvis det er noen så tenk ikke for lenge, men skriv til forbundet snarest. Vi skulle gjerne ha dette ordnet så snart som mulig og i alle fall innen januar måneds utgang.

Tenk over hva det vil si hvis vi skal være nødt til å måtte meddele at gr. redaktør vil tidsskriftet ikke kunne komme ut i 1953. Hva vil ikke det si både for Forbundet, klubbene, medlemmene og abonnentene at tidsskriftet ikke kommer. Det som er vårt ansikt utad og det store bindende ledd innad, det som holder kontakten mellom leserne, medlemmene, klubbene og Forbundet.

Vi håper at denne appell må gjøre sitt til at de som kunne tenke seg å påta seg redaktørstillingen tar en rask beslutning og ikke lengere teller på knappene, men sender inn sin ansøking snarest. Etter hva redaktør Stensdal sier skulle det ikke være så vanskelig, og ennå mindre når han selv sier at han har tapt gløden.

Det er et ordspråk som sier at man ikke skal oppsette til i morgen hva man kan få andre til å gjøre for seg i dag, men i dette tilfelle er vel Dickens uttalelse bedre: Never do to-morrow what you can do to-day.

Bergen den 22. desember 1952.

F. Walter-Johannesen.

MEXICOS KALENDERSTEN



Vi som arbeider med frimerker, har mange gleder — alt etter anlegg og interesse. Jeg har aldri vært motivsamler i alminnelig forstand, men jeg har ofte søkt og funnet opplysninger om frimerkebildet — motivet. Som de fleste vet er det Mexicos eldre utgaver jeg i mange år har arbeidet med. Fra tid til annen kommer jeg også borti de i kunstnerisk forstand moderne frimerker, således at det må veiledning til for å forstå motivet. Blant disse utgaver tenker jeg på universitetsutgaven — 1. september 1934 — som har motiver hentet fra Mexicos rike natur og historie. Blant disse er det bilder fra tiden før Cortez' eventyrlige erobring av landet. «20 pesos» verdien i universitetsserien har bildet av en indianerpike ved «Kalenderstenen». Det ligger i navnet at denne sten var benyttet til å beregne tiden — kanskje mest av geistligheten — men hvordan? har vitenskapen spurt i flere hundre år. Tydningen av tegnene var vanskelig helt til den senere tid. Grunnen var at prestene som fulgte Cortez og hans «conquistadores», fikk Cortez til å gi en bestemmelse som tillot kirken og dens folk å ødelegge alle bøker og skrifter som padrene ikke forsto eller som de mente hadde en skadelig innflytelse på folket og holdt det borte fra hva de — geistligheten — lærte. Det er vel ikke så meget å si på metoden «i dag». I min ungdom syntes vi det var uforståelig at ikke kirkens folk og/eller spanske historikere fra Cortez' tid oppbevarte en del av hva som var i landet (Mexico — Peru) av gammel kultur. Astekernes eller helst Mayafolkenes kultur var stor og lå høyt dengang. Våre siste generasjoners arkeologer har oppdaget vidunderlige ting og løst litt gåter om tidligere mysterier. Imidlertid tilbake til «Kalenderstenen».

Noen indianere — antagelig Maya-indianere fra Yucatan — hadde vært i stand til å gjemme og oppbevare bøker (?) eller skrifter fra før den hvite manns tid. Det er kommet for dagen skrifter som

i dag kalles Mayafolkets bibel — «Popol Vuh». I noen av disse skrifter er det veiledning for tydning av «Kalenderstenen»s tegn. (Kalenderstener er det flere av i Sentral-Amerika. Alle synes å være like.)

Hver dag på kalenderstenen har sitt eget navn og nummer. Det var 20 perioder, hver på 18 dager. Disse 20 perioder dannet en cycle på 360 dager. Cycle'en kaltes «Cholquih», hvilket er kalenderstenens år.

Alle detaljer om kalenderstenen er hentet fra en artikkel i S.P.A. journal «The ancient Mexican Calender Stone», skrevet av J. Howard Watters (som er en motivsamler). Artikkelen beskriver hvordan to arkeologer beskrev kalenderstenen:

«Maya Quiche kalender er 20 dager. Hver dag har sitt nummer, en koeffisient på 1 til 13, således at dages navn og nummer ikke gjentas før 360 dager er nådd — 13×20 — dette i det uendelige.

Dagens navn med oversettelse til norsk er:

1. Imox - fiskenavn.
2. Ic - månen, vind, ånd.
3. Acbal - natt.
4. Cat - et nett til å bære mais i, eller en lizard.
5. Can - slange.
6. Camey - døden.
7. Quch - dådyr.
8. Canel - rikdom, maiskolbe.
9. Toh - regn, storm.
10. Tzi - hund.
11. Batz - apekatt.
12. E - ri, land, kost.
13. Ah - sukkerrør, myk mais.
14. Balam - jaguar.
15. Tziquin - fugl.
16. Ahmac - ugle.
17. Noh - sterk, harpiks.
18. Tihax - knivegg, flintesten.
19. Caoh - lyn og torden.
20. Hunahpu - jeger, fører, hersker.

Med disse 20 dager dannet Quiche følgende 18 måneder:

1. Tequexepual - tiden å plante mais.
2. Tziba pop - malt eller farget matte.
3. Zac - hvitt som visse blomster.
4. Cháb - mudret jord.
5. Nabey mam - første gamle mann.
6. Ucab mam - annen gamle mann.
(Disse to måneder er uheldige.)
7. Nabey liquin ca - bløt, glatt jord.
8. Ucab liquin ca - annen måned av bløt, glatt jord.
9. Nabey pach - første gangs ruging.
10. Ucab pach - annen gangs ruging.
11. Tzizil lakam - de nye skudd kommer.
12. Tzizil kik - fuglesesongen.
13. Cakam - røde skyer.
14. Botam - flokete matter.
15. Nabay zih - første måned med hvite blomster.
16. Ucab zih - annen måned med hvite blomster.
17. Rox zih - tredje måned med hvite blomster.
18. Chee - trær.

Det var skikk og bruk å gi dagens navn til den nyfødte.

At cycleen kun er 360 dager, har skaffet hodebry til vitenskapen og de som er interessert. En teori er at i forhistoriske tider var jorden muligens nærmere Venus — derved ble jordbanen rundt solen kortere. Teorien bygger på Mayabibelen «Popul Vuh» og forhistoriske mennesker, kulturer og systemer. Denne tydning er vanskelig å tenke seg; en har også idéen om at det til hver cycle ble lagt til noen dager som ekvalierer forskjellen — en slags skuddag, skudduke eller -måned. Det er rimelig å vente at også denne gåte vil bli løst engang.

Artikkelen forteller videre at dengang Mexico ble erobret av spanjerne, holdt indianernes lærde på å forandre sin skrift fra hieroglyffer til crenei (?) dannede bokstaver. De henla disse siste og benyttet seg av den hvite manns bokstaver.

I Mexico er det ført en opplysende vekelsespolitikk for å oppmuntre indianerne til å bevare og bringe liv i hva der måtte være tilbake av alt det gamle materiale. Det er resultatet av dette arbeid som nå fører fram.

Jeg nevner «Kalenderstenen» på 20 pesos verdien av 1934 som et eksempel på hva studie av frimerkebildet kan føre til. Hører dette hjemme i en motivsamling?

A. O.

Et filatelistisk testamente.

I sin avskjedsartikkel i det foregående nummer av tidsskriftet har intendent Paul Heurgren i virkeligheten skrevet et filatelistisk testamente og gitt oss et oppdrag som vi bare ikke kan neglisjere, men som det må være oss en ære og en glede å virkeliggjøre. Ideen om utveksling av utstillinger av de nordiske lands frimerker er en videre utbygging av den tanke han realiserte ved den norske utstillingen i Postmuseum i 1950. Det er derfor ikke spørsmål om, men *hvorledes*, og her vil ganske sikkert forskjellige oppfatninger gjøre seg gjeldene.

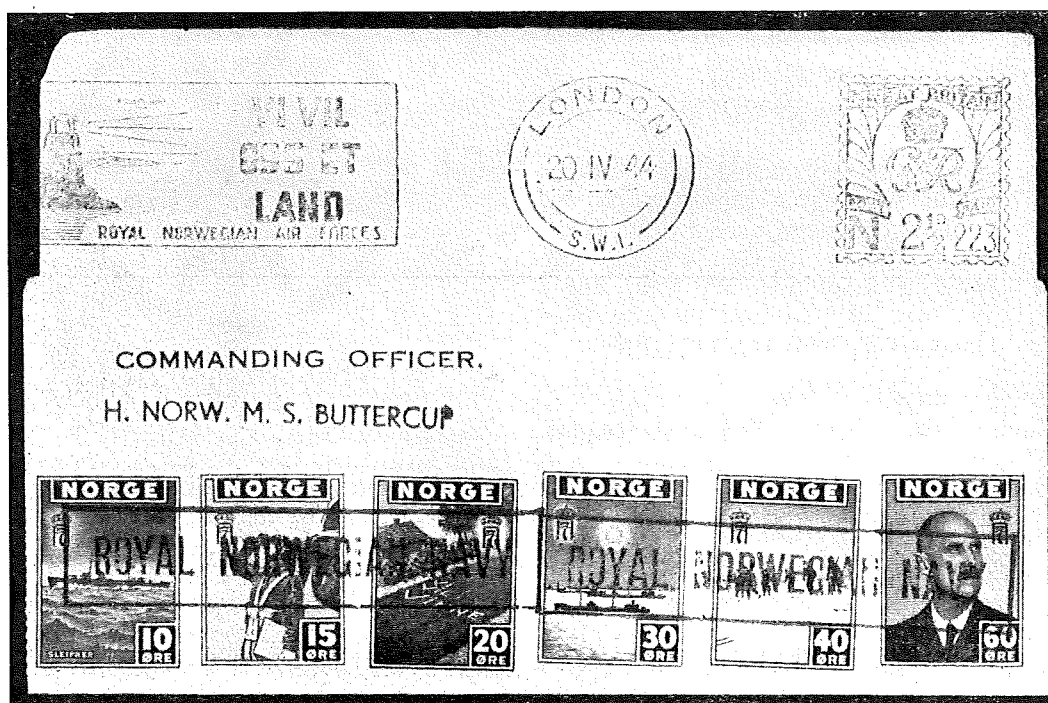
Så lenge vi ikke med sikkerhet vet om en utstilling vil bli holdt i 1955 i forbindelse med 100-års jubileet for de norske frimerker, vil det være vanskelig å ta noen avgjørelse med hensyn til tidspunktet for avholdelse av nordiske utstillinger i Norge. Dette forhindrer imidlertid ikke at forbundet kan ta saken opp med de andre nordiske forbund for å utarbeide en felles plan og finne fram til de tidspunkter som passer best i de forskjellige land. Det ville jo være naturlig at en slik utstilling ble holdt i forbindelse med en eller annen filatelistisk begivenhet, som f. eks. et landsmøte e. l.

For vårt lands vedkommende melder også spørsmålet seg om *hvor* en slik utstilling skal holdes. Det er nok så at de fleste samlere er konsentrert i Oslo og at en utstilling der ville kunne påregne det største antall besøkende. Det er imidlertid et spørsmål om det er klokt å legge alle utstillinger av betydning der og om den ikke ville vekke en forholdsvis større oppmerksomhet f. eks. i Bergen. I denne by som har gitt oss så mange fremragende filatelister ville en slik kvalitativ utstilling sikkert være et insiterende moment.

Den ide som intendent Heurgren har skjenket oss vil i tidens fylde ganske sikkert bli realisert. Men det er til oss han har betrodd realiseringen og det er vi som må holde tanken levende og som må ta initiativet.

Jarle O. Stensdal.

Nye ukjendte stempler.



Idet vi henviser til den notis som stod i det foregående nummer av tidsskriftet om nye ukjente stempler, gjengir vi nedenfor en korrespondanse med The Postmaster General, London, og firmaet Roneo-Neopost Ltd., London. Som det framgår av denne korrespondanse er det ikke bare luftvåpenet, men også marinen som har hatt frankeringsmaskiner med propagandatekst, og av disse er det hittil ikke framkommet et eneste eksemplar. Vi gjentar vår anmodning til leserne om å gi oss underretning hvis de kommer over opplysninger av interesse for klarleggingen av denne sak.

POSTAL SERVICES DEPARTMENT

Headquarters Building, General Post Office,
St. Martin's le Grand, London E. C. 1.

11th September 1952.

Sir,

With reference to your letter of the 22nd Augst, I am directed by the Postmaster General to say that the British Post Office has no Philatelic Department and that it does not normally undertake to answer questions of a philatelic nature. Exceptionally, however, it has been ascertained that the franking impression of which you enclosed a photograph was

made by a «Neopost» franking (postage meter) machine, with franking die N.223, which was licensed by the Postmaster General to the Royal Norwegian Air Force, Kingston House, Princes Gate, London S. W. 7.

A similar machine, with franking die N.208 was licensed to The Royal Norwegian Navy, 18/20, Lower Regent Street, London S. W. 1. The licenses for these machines were surrendered in May 1945.

It is regretted that the Post Office has no record of the slogans which were used with the above mentioned machines or of any other such machines which may have been used by the Norwegian Government during its exile in England. Such information may however be obtainable from Messrs. Roneo-Neopost Ltd., 34/35 High Holborn, London W. C. 1., and you may wish to consider writing to them direct in the matter.

I am, Sir,

Your obedient Servant,

T. J. Griffiths (sign.)

Jarle O. Stensdal Esq.,
Philatelic Journal of Norway,
Postboks 46, Høvik.

*

RONEO-NEOPOST LTD.
Victoria House, Southampton Row,
London W. C. 1.

London, 24th September 1952.

Philatelic Journal of Norway,
Postboks 46, Høvik.

Dear Sirs,

We thank you for your letter of September 22nd and regret that we are unable to trace any slogan used by the Norwegian Government in this country on their franking machines. We can, however, give you information on the machines themselves, which is as follows:

Royal Norwegian Navy.

Machine used at 18—20 Lower Regent St., London S. W. 1.

Identity number: N 208.

Postmark: London S. W. 1.

Date installed: September 1941, withdrawn from use May 1945. — Only one machine in use No. R.709.

Royal Norwegian Airforce.

Machine used at Kingston House, Princess Gate, London S. W. 7.

Identity number: N 223.

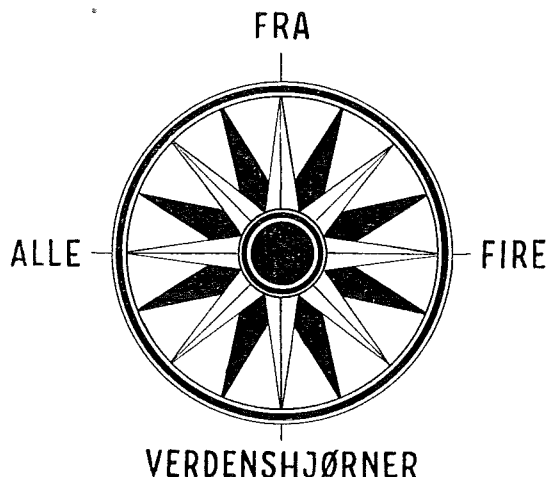
Postmark: London S. W. 7.

Date installed: February 1944, withdrawn from use May 1945. — Only one machine in use No. R.3027.

We trust this information will be of interest and in the meantime if we are able to trace any slogan impressions relating to these machines we will pass them on to you.

Yours faithfully
Roneo-Neopost Limited
W. H. Appleton (sign.)

Norges minister i Praha, J. Finne-Grønn, meddeler at han er i besiddelse av et liknende maskinstempel, men teksten på venstre hånd lyder: Vi vil vinne! Til venstre for denne norske teksten er der avbildet en marinegast bak en anti-luft kanon. Stemplet bærer datoen London 18. 1.43 og maskinfrankeringen er 2½ d. Konvolutten er på baksiden påtrykt: «Norsk Oplysningskontor i London», deretter på engelsk og til slutt adressen. Vi håper å kunne bringe et fotografi også av denne konvolutten senere.



Taplingmedaljen er i år tildelt W. R. Forrester-Wood for hans artikler om Sarawaks første utgave i «The London Philatelist».

Den nylig opprettede Alfred F. Lichtenstein medaljen ble under en stor middag i The Collectors Club i New York tildelt Theodore F. Steinway for hans fortjenester for filatelen.

Som ny styrer av det svenske postmuseum er ansatt førstekontrollør i Generalpoststyrelsen, Gunnar Stenerudh.

G. Lundegaard Nielsen, «Dansk Filatelistisk Tidsskrift»'s redaktør i de to siste år er nettopp gått av, og i hans sted er utnevnt Axel Jørgensen, Helsingør.

På den store meieriutstillingen i Chicago i september i år benyttet et av de utstillende firmaer seg av en temasamling frimerker som viste kvegtyper og meieriprodukter. Samlingen vakte slik oppsikt og trakk så mange besøkende til firmaets stand at det nå har gått igang med å lage dublettsamlinger som vil bli sendt rundt på landbruksutstillinger landet over.

«Sirkulære fra Poststyret» nr. 32 inneholder et oppsett om stempling av post med illustrasjoner som viser stygg, utilstrekkelig, utydelig og pen avstempling. Forskriftene i postreglementet om tydelig stempling innskjerpes.

I Danmark er nylig startet en «Dansk Motivsamler Forening». Som den første formann valges forretningsfører Chr. Petersen, Hjortekær. Når kommer den norske?

Israel Philatelic Exchange Club har begynt utgivelsen av sitt eget tidsskrift «The Israel

Philatelist». Nr. 1 inneholder medlemsfortegnelse og ellers atskillig av interesse for dem som samler Israels frimerker. Tidsskriftets adresse er: P.O.B. 2926, Tel-Aviv, Israel.

Det norske postmuseum hadde i 1951 3034 besøkende, hvorav 221 utlendinger fra 20 forskjellige land.

I serien «Norges Offisielle Statistikk» er «Norges Postverk 1951» nettopp utkommet. Det fremgår av denne at antallet av postsendinger i 1951 var 587 millioner. Inntektene var 103.5 mill., utgiftene 98.9 mill. og overskuddet 4.6 mill. Salget av frimerker utgjorde 84 % av inntekten. Middeltallet av postsendinger pr. innbygger var 179. I 1939 var tallet 124. Salget av frimerker beløp seg til i Oslo 27.3 mill., Bergen 5.5 mill., Trondheim 3.5 mill., Stavanger 1.9 mill., Drammen 1.6 mill. og Kr. sand S. 1.1 mill.

U.N. Postal Administration meddeler at av det første FN minnefrimerke, utsendt på de forente nasjoners dag den 24. oktober, ble der besørget 160 117 førstedagsbrev.

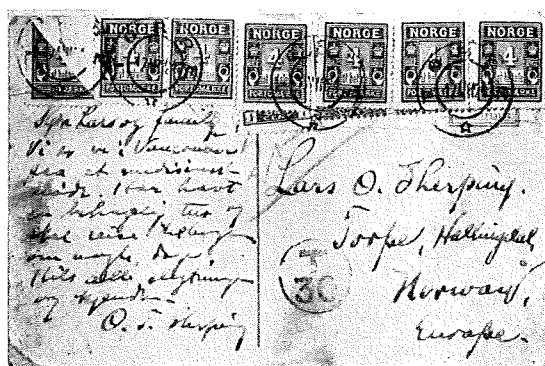
For de to merkers vedkommende som utkom den 10. desember (3 c. og 5 c.) var tallet 299 309.

På den tidligere omtalte nasjonale utstilling som ble holdt i Amsterdam i august i anledning av frimerkesamlerforeningen «Hollandia»'s 50-års jubileum, fikk de to kjente samlere W. Amons, Zaandijk, og J. Dekker, Amsterdam, forgyldte medaljer for sine objekter. Amons stilte ut Norge spesial (10 rammer), Norge ubrukt (4 rammer). Opplating av 4 skill. Oscar (2 rammer) Norge spesialavstemplinger (1 ramme). Dekker stilte ut en ikke spesialisert samling — vesentlig ubrukt — fra Danmark, Schleswig-Holstein, Norge og Sverige (4 rammer) og St. Thomas (1 ramme). Amons fikk dessuten bronsemedalje for sin temsamling: Skip på frimerker og diplom for sin samling norske helsaker og Dekker fikk bronsemedalje med juryens lykkønskninger for sin samling: Nederlands illustrerte brevkort. Vi gratulerer!

I H. R. Harmers resume av oppnådde priser i sesongen 1951/52 finner vi at der på auksjoner ble betalt følgende priser for Norge nr. 1:

Ubrukt £ 35.0.0, dobbeltfot £ 34.0.0, med stempel «Prinds Carl» £ 30.0.0 og £ 35.0.0.

Portomerke nr. 9 halvert.



En av våre lesere, herr Fridolf Lundstrøm, Oslo, har oversendt oss et foto av ovenstående objekt. Dette har også vært forelagt en av våre framstående eksperter som uttaler:

Jeg takker for Deres brev av 1. ds. med vedlagt 1 stk. brevkort påsatt bl. a. et halvert 4 ø. portomerke som straffeporto. Aust. Torpe 17/7 24.

Jeg må tilstå at kortet Deres har voldt meg en del hodebry.

Såvidt jeg kan se, er kortet opprinnelig frankert med Canadiske frimerker, og da igjen 4 stk. a 1 cent. altså total 4 cents.

Da straffeportomerkene er klebet over de canadiske, kan jeg ikke se hvilken utgave disse er, men går ut fra at det er de den gang kurserende merker som er benyttet.

Det fremgår av påstemplingen at kortet allerede ved avsendelsen fra Canada var ufrankert, idet det lille runde stempel «T & 30», ikke er et norsk stempel, og følgelig må være canadisk. Nå syns jeg imidlertid å erindre at portoen for brevkort fra Canada aldri har vært så høy som 5 cent, men bare 2 cents. 1924 var jo ellers et av de år som portoen ble satt opp overalt, og det kan jo være at portoen for et brevkort fra Canada var blitt satt opp til 7 cents f. eks. En cents var på det tidspkt. ant. 7 á 8 ø. Det ser for meg ut som om de canadiske postmyndigheter ved avsendelsen av kortet har bestemt at straffeportoen skal være 30 ø. — antagelig rundt regnet — men ved fremkomsten har de norske myndigheter med blå blyant som det vanlige var, notert 25 ø. som den straffeporto som skulle oppebæres ved utleveringen av kortet til herr Skerping.

Da det som sagt ikke er mulig å kontrollere hverken de canadiske merker eller eventuelle andre stempler, som f. eks. anmodning om å sende kortet som luftpost er det litt vanskelig å få konstatert hvorfor det skulle være såpas høy porto. Men hvorom alting er, jeg går ut fra at det har vært påsatt 3 cents for litet, som omregnet etter kursen den gangen, ville utgjøre ca. 25 ø. På Torpe har man ikke hatt så mange potomerker å rutte med såvidt jeg forstår, ant. bare 4 ø. på det tidspkt. De merker det således måtte bli å sette på kortet som straffeporto, måtte således bare bli $6 \times 4 +$ et 1 ø. Men 1 ø. portomerker har som sagt ant. også manglet, hvorfor postmesteren har funnet på å halvere et 4 ø. Tilsammen utgjør dermed straffeporto 26 ø. — ikke 25 ø. — Hva som er blitt oppkrevet er jo ikke godt å vite. —

Som konklusjon på ovenstående vil jeg til slutt ha uttalt: 1) Samtlige portomerker, også det halverte, er ekte, og har nr. 9 III i Norgeskatalogen.

2) Alt tyder på at det halverte 4 ø. porto er halvert på forhånd og påsatt kortet samtidig som de øvrige 6 stk. (hele).

3) samtlige merker er deretter stemplet.

4) Det stempel som dekker det halverte 4 ø. er nøyaktig likt de øvrige stempler. At ikke mere av stemplet er blitt synlig i det bare felt, kommer av høydeforskjellen mellom det halvverte merke som bærer ca. halvparten av stemplet, det siste hele merke (en vil se at stemplet også har hvilt på kanten av dette da en del av stempelringen, hele «E» og toppen «P» er synlig på dette merket, det 6te) og selve kortet. Disse 4 ø. merker er temmelig tykke, og selv om stemplingen nok kan sies å være kraftig, har stemplet ikke nådd skikkelig ned til underflaten, altså kortet. Det som er synlig av stemplet, tyder helt klart på at det er det samme originalstempel som er brukt.

5) Kortet og dermed det halvverte 4 ø. portomerke nr. 9 III, må etter det som foreligger karakteriseres som ekte.

6) Kortet kunne ha vært bedre behandlet, og ville det utvilsomt ha vært heldigere om straffeporto 26 ø. var blitt påsatt kortet på frontsiden f. eks., slik at all frankering hadde vært tydelig.

7) Noen verdi er vanskelig å sette på denne variant, men jeg vil dog være tilbøyelig til å karakterisere samme som

absolutt å stå i en særklasse til hva som ellers i nyere tid er forekommet av halvverte frimerker, da dette vitterlig er gjort av postetaten. En er ukjent med hva postreglementet sier i tilfeller hvor et postkontor er utsolgt på en nødvendig verdi. Men en antar at postmesteren i det enkelte tilfelle kan avgjøre fremgangsmåten. I alle fall er det gjort i dette tilfelle, og må således sies å være legalt. Forøvrig kunne det være interessant å vite hva det ble gjort med den andre halvdelen, om den ble tilintetgjort eller anvendt på en liknende måte ved senere høve!

Møtereferater fra FORBUNDSKLUBBENE

D'herrer Sekretærer besørge for å sende inn referatutdrag *omgående*. Referatutdragene må være *kortfattede*, og skal være redaksjonen i hende senest 5. i hver mnd. Sterkt forsinkede referater kan ikke påregnes inntatt.

TØNSBERG FILATELISTKLUB



holdt sitt 251. møte i Tønsberg Meieris møtesal 5/11, hvor 18 medlemmer møtte.

Kveldens kåsør var lektor M. Hauge med emne: Filatelistiske opplevelser. Først fortalte han om Den nordiske Ungarnklubb hvor medlemmene hadde hatt en vellykket sammenkomst i København i sommer. Klubben ble, vesentlig på Hauges initiativ, stiftet i 1948 og omfatter Ungarnspesialister fra de nordiske land. Den utgir et eget stensilert tidsskrift, som redigeres av medlemmene etter tur, i tillegg hertil sendes det også ut spesialartikler om viktige emner.

Hauge hadde også besøkt Det danske Postmuseum, som han ga sin uforbeholdne ros, og anbefalte også oss andre å titte innom der når vi kom til Kongens By. Museet har et rikholdig og interessant stoff, og ledelsen forstår å aktualisere det. Straks det hender noe viktig i et eller annet land, legges det opp en spesialutstilling av vedkommende lands frimerker. I år var det da særlig Iran og Egypt som var i skuddet.

Postombringelsen i Danmark hadde også Hauge bare godt å si om, og det er jo rimelig, for her blir det hvert eneste sted i kongeriket utbragt post minst én gang om dagen, i København opp til 4 å 5 ganger, likesom alt av verdipost og pakker blir tilbragt adressatene, så de slipper alt bryderi med kvittering og henting. Vi får vel kanskje her innskyte at på det område hører Norge fremdeles med til de tilbakeleggende land.

Lektor Hauge nevnte at han i etpar tilfeller i år hadde vært tilkaldt som ekspert ved forsøk på salg av dyrere falske merker fra Ungarn, Norge og Danmark, og klagerne hadde fått sine penger tilbake.

Bjarne Herlin.



Klubbens tradisjonelle årsfest ble holdt lørdag 8. november 1952 i Nordstjernen, Skagen 29. Festkomiteen hadde sørget for et festlig dekket bord. Komiteens formann, herr disponent Bernt C. Middelthun, ønsket velkommen til bords. Ved desserten holdt dr. Einar Pettersen festtalen. 25 års nålen ble overrakt de to tilstedeværende jubilanter, dr. A. Berg og advokat Carl Gulbrandsen. To andre jubilanter, distriktssjef Wallace og kontorsjef I. Ellefsrød, var ikke til stede og får sine nåler tilsendt. Talen for «Dronning Filatelia» ble holdt av hovedbokholder Sigvaldsen. — Som vanlig holdtes der ved kaffen en festauksjon over frimerkegaver. Herr Søren von Kroghs vakre gave, et tresnitt av egen utførelse, ble utloddet.

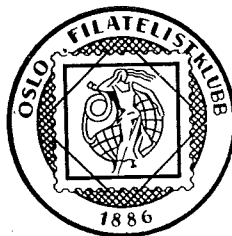
Det var en riktig hyggelig aften, slik det pleier å være på årsfestene, og de fraværende medlemmer gikk glipp av en festlig hyggestund.

S. B. Evensen, formann.

Møte nr. 473 tirsdag 25. november på Bondeungdomslaget ble ledet av 2nen sekretær, dr. kir. Einar Pettersen. Referat fra forrige møte ble godkjent. Fungerende formann leste opp referat fra årsfesten. Borgermester Bertram C. Middelthun fikk så ordet og fortalte om sin deltagelse i Kristiansand Filatelistklubbs 20 års jubileumsfest. Herr Middelthun er stifter og æresmedlem av denne klubb, og han var svært begeistret for arrangementet og den store fremgang klubben hadde gjort, takket være dens ildsjel av en formanns alt oppslukende arbeid ved å få medlems-tallet opp på høyde med vårt eget. Klubbens premieringssystem med 1 stjerne for 100, 2 for 200 og 3 for 300 møter er uten tvil en spore til å stimulere møteplikten. Samtidig var det arrangert en frimerkeutstilling. — Borgermesterens beretning var festlig og interessant, og fungerende formann rettet en hjertelig takk for det ypperlige og interessante referat.

Herr Søren von Krogh fremsatte så spørsmålet: Hvorfor er så mange imot nye norske serier, all den stund interessen er så stor for nye utenlandske? Krogh mente man ikke måtte gi ut makkverk, men gode og pene merker i turistøyemed. — Til dette svarte så herr Bertr. C. Middelthun: Fra handleres synspunkt er det bra med nye merker, men han poengterte at *standpunktet bør være postalt berettigede merker* og ikke merker som har til formål å trekke penger ut av samlernes lommer, og nevnte flere eksempler hvorav det framgikk at samlerne ble brannskattet. — Fungerende formann, dr. Pettersen, trakk også fram flere tilfelle hvor utgivelsen luktet av svindel. — Herr Frislid mente det var et nasjonaløkonomisk spørsmål med nye frimerkeutgaver ved å bringe penger til landet.

T. Frøyland.



Møte nr. 1327 ble holdt mandag den 20. oktober 1952 i Oslo Handelsstand under ledelse av formannen, Arnstein Berntsen. Til stede var 70 medlemmer og 4 gjester. Referat fra forrige møte ble opplest og godkjent etterat en tilføyelse var gjort.

Holtan omtalte en utstillingskatalog han hadde fått til biblioteket fra «Norskafil» i Tromsø, vi dere spesialkonvolutt ved utstillingen «Vår hobby» som Kristiansandklubben arrangerer, samt refererte diverse smånytt og en del bytteønsker.

Formannen henstilte igjen til medlemmene om å kjøpe klubbnaalen og bære den på møtene, selv om det nå ikke blir noen bæretvang. Han meddelte videre at Norgeskatalogens 1953-utgave var kommet, dessverre med en kjedelig trykkfeil som forhåpentlig kunne bli rettet. Han ga så ordet til katalogkomiteens formann, Bjørn Melbye. Melbye fortalte litt om arbeidet med katalogen og om de vanskeligheter som var overvunnet. — Formannen takket katalogkomiteen ved herr Melbye for det arbeid som var nedlagt.

«Matrikkel nr. 6», Tørjesen, holdt et humorfylt kåseri, «Klipp fra Pressen». Han fortalte små morsomme historier, anekdoter og refererte en del klipp fra avisene, alt sammen ting som han var kommet på, ved å se på de forskjellige merker han hadde i sitt album. Kåseriet fikk et velfortjent bifall, og formannen — som takket Tørjesen for underholdningen — sa bl. a., idet han omskrev en av de historier Tørjesen hadde fortalt: «Tørjesen var fullt og helt for klubben, men også klubben var fullt og helt for ham.»

Omar Eliassen kom med noen spørsmål angående fellesmøtet med juniorene. Spørsmålene ble besvart av formannen. — Møtet ble avsluttet ca. kl. 21.00.

Per Widerøe.

Møte nr. 1328 ble holdt mandag den 3. november 1952 i Oslo Handelsstand under ledelse av formannen Arnstein Berntsen.

Til stede var 70 medlemmer og 3 gjester.

Referat fra forrige møte ble opplest og vedtatt.

Møtet ble så ajournert og man gikk over til den ekstraordinære generalforsamling.

Etter Rådets forslag ble dr. Gellein valgt til dirigent med akklamasjon.

Dirigenten konstaterte at den ekstraordinære generalforsamling var lovlig innkalt og erklærte generalforsamlingen for satt.

Til behandling forelå nedennevnte statutterendringer som ble enstemmig vedtatt:

I paragraf 2, 1. avsnitt byttes ordet «Bibliotek» med «litteratur». I paragraf 6, 5. avsnitt. Stensdal foreslo at ordet «mottainen i styrets forslag ble endret til «Mottagelsen». Dette ble enstemmig vedtatt og ordlyden blir som følger: «Rådet som kan innhente ytterligere opplysninger, gir sin uttalelse til styret innen 4 uker etter mottagelsen. Styret tar deretter den endelige avgjørelse.»

I paragraf 6, 6. avsnitt utgår «og Nordisk Filatelist Forbund». I paragraf 22, 1. avsnitt utgår «og Nordisk Filatelist Forbund». I paragraf 22

utgår hele siste avsnitt. I paragraf 14, 4. avsnitt byttes ordet «ubetenkelig» med «forsvarlig».

Utenom disse endringer blir det rettet endel tegn og feilskrifter, hvilke dog etter styrets oppfatning ikke kan bli gjenstand for diskusjon eller være underlagt reglene for varsel og utsendelse av andre endringer.

Dirigenten hevet så den ekstraordinære generalforsamling og formannen takket dr. Gellein for grei ledelse.

Møte nr. 1328 ble fortsatt og formannen åpnet spørretimen med endel forskjellige filatelistiske spørsmål som ble besvart noenlunde korrekt. En del spørsmål fra medlemmene ble også besvart.

I forbindelse med spørretimen, fremsatte Stensdal forslag om at klubben bestiller verket om den engelske konges samlinger, både fordi det var et stort filatelistisk verk og fordi det ville være en god investering. Det fulgte en lengre diskusjon bl. a. om hvilken filatelistisk verdi verket ville ha for medlemmene. Formannen gjorde oppmerksom på at pengene til anskaffelsen måtte event. tas av klubbens midler, da det ikke var plass til et slikt beløp — kr. 1 260.— — på årets budsjett. Engh foreslo innsamling blant medlemmene og Evensen foreslo innsamling av frimerker som så skulle settes opp på auksjon. Formannen mente det ikke var riktig å trekke vekslere på medlemmenes gavmildhet. Holtan syntes styret skulle fremlegge en finansieringsplan. Man var stort sett enig om at det iallfall ville være en god pengeplassering. Følgende medlemmer deltok også i diskusjonen. Gundersen, Thrap-Meyer, Solheim, Stensdal, Karlson, Larsson og fru Langeborg.

Fru Langeborg gjorde oppmerksom på at den festfilatelistiske protokoll kun var ført frem til 60-årsfesten og foreslo at den ble ajourført.

Stensdal anbefalte, at klubben som utgiver av Norgeskatalogen, burde anskaffe en Norgessamling som referansesamling til de typer og farge-nyanser som er oppført i Norgeskatalogen. Formannen fremhevet vanskelighetene med hensyn til fargene, da folk oppfatter fargene så forskjellig. Klubben har en Norges-samling, en typesamling, som i en tid har vært under oppsetning. Thrap-Meyer gikk inn for forslaget da han syntes at selv om samlingen ikke ble fullkommen, ville den være bedre enn ingenting. I. I. Jacobsens erklærte seg sterkt enig i forslaget og fortalte hvor stor nytte i auksj. kom. han hadde av en liten referanse-samling han hadde skaffet seg. Han mente behovet ville bli større når Håndboken kommer. Videre foreslo han en fast programpost på f. eks. 10 minutter hvor det ble redegjort for et enkelt merke eller for en enkel serie, med fremleggelse av vedk. del av samlingen. Thrap-Meyer mente hovedsaken var å få klubbens samling frem og til nytte. Styret skulle undersøke saken og behandle den videre.

Møtet ble hevet kl. 21.15 og man gikk over til bytteaften.

Per Widerøe.

Møte nr. 1329 ble holdt mandag den 17. november 1952 i Oslo Handelstand under ledelse av formannen Arnstein Berntsen.

Tilstede var 60 medlemmer og 16 gjester. Møtet var arrangert som et fellesmøte med juniorene og formannen ønsket juniorene og overlærer Kvalheim ved Russeløkka skole velkommen.

Referat fra forrige møte ble opplest og vedtatt. Formannen refererte styrets behandling av saken ang. verket om den engelske konges samling og meddelte at det ville bli arrangert lynauksjoner fra neste møte av. Formannen meddelte også at tradisjonen med Krystallen ville bli tatt opp igjen ved I. I. Jacobsen.

Formannen refererte videre hva klubbens typesamling inneholdt. Samlingen var svært tynn. Saken ble utsatt til neste møte uten diskusjon.

Holtan refererte en del nyheter, avisartikler m. v. Fra Justus Andersens arvinger har klubben mottatt en gave bestående av frimerker. Gaven er formidlet av Bjørn Steenstrup.

Formannen ga juniorene en oversikt over arbeidet i O.F.K. Han håpet at juniorene ville trives i det nye lokale i Ruseløkka skole. Tilsynsmanen for juniorene, Omar Eliassen, hadde deretter ordet. Han ga en oversikt over arbeidet i junioravdelingen og takket for at juniorene hadde fått anledning til å delta i dette møte. Han kom også inn på det beløp som hvert år var bevilget til junioravdelingen, men som i år ikke var kommet med i budsjettet.

Formannen i junioravdelingen, Stein Dørum, hadde deretter ordet. Han bragte en takk til senioren, til overlærer Kvalheim og til tilsynsmanen.

Tilslutt leste frk. Marit Brudal referatet fra juniorenes forrige møte, hvorefter det var gratis-lotteri for juniorene.

Møtet ble hevet ca. kl. 21.

Etter møtet var det fellesspisning med juniorene, hvor det ble servert øl og pølser samt coca-cola.

Leiv A. Brecke.

KRISTIANSAND FILATELISTKLUBB



Medlemsmøte nr. 343 ble holdt i Handelens Hus fredag den 7. november 1952 under ledelse av formannen Sigurd B. Johnsen. 26 medlemmer samt 11 gjester var til stede.

Formannen åpnet møtet og ønsket de fremmøtte, særlig da borgermester Middelthon, velkommen. Dette møtet var kommet i stand, uttalte han, for å vise hvordan vi hadde det på våre møter, og han håpet at alle ville få en hyggelig aften.

Deretter ga han ordet til sekretæren, som refererte forrige møte. En del ankommen post ble så referert ved formannen, som også anmeldte de siste nr. av tidsskriftene.

Aftenens hovedpost var foredrag av redaktøren for Norsk Filatelistisk Tidsskrift, herr Jarle O. Stensdal. Foredraget, som var ledsaget av lysbilder, hadde han holdt i Stockholm for et par år siden, og han hadde kalt det: «Norges historie som frimerkene viser den, fortalt for svensker.»

Med Snorre som utgangspunkt fortalte herr Stensdal på en fengslende og interessant måte om en rekke av Norges historiske skikkelser. Vi fikk høre om Snorre, Olav den Hellige, Torden-skjold, Riksforsamlingen på Eidsvoll, Wessel, Holberg, Petter Dass, Ibsen, Abel, o. fl. a. til han avsluttet med Håkon den VII.

Formannen takket herr Stensdal for det interessante foredrag og overrakte ham som gave et solv askebeger med emalje hvor der var innfelt

et motiv fra Kristiansand S. På baksiden var ingravert «Vår Hobby» til erindring om utstillingen.

Herr Stensdal takket for gaven, og man gikk så over til neste post på programmet, som var en gaveauksjon til inntekt for festen. Blant auksjonsobjektene var der bl. a. et par 5 kr. Håkon, 1938, stemplet med gummistempel på postmesterens kontor. Merkenes var en gave fra ingeniør Engesgaard og ble solgt for kr. 65.50. Ellers falt budene livlig, og auksjonen innbrakte ialt kr. 254.75. Den ble ledet av formannen, som så takket for gavene og det gode resultat.

Etter auksjonen ble der servert kaffe og smørbrød, og man hygget seg rundt bordene en times tid. Etter kaffen ble der servert frukt, som var en gave fra Olaf Skottedal, og møtet ble så hevet ved 24 tiden.

O. Jarl Hansen.

Referat fra jubileumsfesten 8. november 1952. Klubbens 20 års dag ble feiret med en festmiddag i Handelens Hus lørdag 8. november 1952. Til festen hadde der tegnet seg 28 herrer og 14 damer, således at der i alt var 42 deltagere til stede.

Festen var samtidig en høytidelighet i forbindelse med vår utstilling «Vår Hobby», og en rekke gjester var innbudt av Utstillingskomiteen. Således var til stede som innbudte gjester borgermester Betr. C. Middelthun, Stavanger, som klubbens stifter og eneste æresmedlem, medlemmene av juryen herr S. Løkeberg, og herr Birger Engesgaard, redaktøren av Norsk Filatelistisk Tidsskrift herr Jarle O. Stensdal, samt herr Bjarne Grøntvedt som representant for Oslo Filatelistklubb.

Da alle var kommet kl. 18.30 ble der servert cocktail, og en time senere gikk man til bords mens musikken spilte.

Festkomiteens formann, herr Ingolf Nilssen, ønsket velkommen til bords og håpet at alle ville få det riktig hyggelig på festen.

Bordet, som var festlig pyntet med lys og høstens blomster, skapte straks feststemning, og menyen var følgende: Hummercocktail med oste-stenger, buljong med eggeboller, fylt svinekam med svisker og grønnsaker, multekrem, kaffe med kaker, likør, konjakk.

Som toastmaster fungerte O. Jarl Hansen, og da første omgang av hovedretten var servert, ga han ordet til formannen, Sigurd B. Johnsen, som holdt velkomsttalen for gjestene. Etter talen sang man en velkomstsang, som var skrevet for anledningen. — Hovedtalen ble holdt av disponent Behrens, som talte for klubben som i år fylte 20 år. Deretter holdt borgermester Middelthun en humorfylt og interessant tale, hvori han skildret hvordan klubben ble stiftet. Etter disse taler ble annen omgang av hovedretten servert, og talene ble så fortsatt. Ingeniør Sverdrup, som representerte Drammens Filatelistklubb, overbrakte en hilsen derfra, sammen med en nydelig blomsterbukett som han overrakte formannen. Herr Bjarne Grøntvedt talte på vegne av Oslo Filatelistklubb og overrakte også en blomsterbukett. Videre var der tale av tannlege Havstad på vegne av Grimstad Filatelistklubb. Han overrakte også en vakker urne som en gave fra sin klubb. Ingeniør Engesgaard brakte en hilsen fra Postmuseet, herr Stensdal talte som redaktør av Tidsskriftet, og herr Løkeberg hilste fra Tønsberg Filatelistklubb. Etter disse taler sang man Fru Filatelias Sang, og så ble desserten servert. Etter denne ble talen

for damene holdt av O. Jarl Hansen, hvorefter man sang en sang som var tilegnet damene. Deretter ble ordet gitt fritt, og festkomiteens formann overrakte da vårt æresmedlem, borgermester Middelthun, en liten gave fra vår klubb, samtidig som han holdt en liten anslående tale for ham. Herr Middelthun takket for gaven, og etterat herr Sverdrup hadde takket for maten, gikk man fra bordet og grupperte seg rundt småbordene i salongen.

Juryen var nå ferdig med sin bedømmelse av utstillingsobjektene, og premieutdelingen ble så foretatt ved formannen, som ønsket vinnerne til lykke med resultatene.

Etter premieutdelingen ble der servert kaffe med kaker, likør og konjakk. Musikken underholdt, og samtalen gikk livlig rundt bordene. — Kl. 24 spilte musikken opp til dans, og mange benyttet anledningen til å få seg en svingom. I hodegaen var der anledning til å få en pølser for dem som ønsket det, og alle så ut til å hygge seg. — I en pause leste fru Haugeland en hilsen hun hadde skrevet til klubben. Hun arrangerte også en liten gjettekonkurranse, og vinneren fikk en stor pose epler og pærer som hun hadde gitt som gave. — En del telegrammer som var kommet, ble lest opp av sekretæren.

Som en liten påskjønnelse for den interesse formannen, Sigurd B. Johnsen, hadde vist for klubben og filateliens sak, fikk han av festkomiteens formann overrakt et lite forgyllt posthorn. Han ble også dekorert med en ny stjerne til «Hosebåndsordenen», slik at han nå har 3 stjerner.

Så fortsatte dansen igjen, inntil man måtte bryte opp ved 2.30-tiden, og den hyggelige jubileumsfest var dermed slutt.

O. Jarl Hansen.

JURYENS KJENNELSE

Diplom for forgyllt sølv (med tilsvarende premie):

Samling nr. 1. Haakon Hellner, Berger i Vestfold.
17. Aanon G. Hansen, Grimstad.

Diplom for sølv (med tilsvarende premie):

Samling nr. 6. A. Bye, Skoppum.
11. Stoffer Line, Grimstad.

Diplom for bronse (med tilsvarende premie):

Samling nr. 5. Frank W. Jensen, Grimstad.
7. D. Vigeland, Arendal.
12. Th. Gundersen, Grimstad.
21. M. Berg Thomassen, Kr.sand S.
22. Georg Dahl, Mandal.
24. Joh. D. Behrens, Kr.sand S.
28. Sigurd B. Johnsen, Kr.sand S.
29. Odd Knudsen, Kr.sand S.
1. Haakon Hellner. (Bayern).

Diplom (som premie):

Samling nr. 2. J. Østbye, Horten.
13. Edmund Eriksen, Drammen.
15. H. Sverdrup, Drammen.
19. J. Ingemann Hansen, Kr.sand S.
20. Eivind Wirsching, Kr.sand S.
23. Otto Maalstad, Bergen.
8. Frk. Asta Larsen, Drammen.

Gavepremie til beste samling fra Kristiansand S. tilfaldt Hilmar Nilsen og Utstillingskomiteens gavepremie tilfaldt Johan Havstad, Grimstad.

Medlemsmøte nr. 344 ble holdt i Maskinistforeningens lokale tirsdag 18. november kl. 20. 18 medlemmer samt 2 gjester var til stede. Formannen åpnet møtet og ønsket alle vel møtt etter utstillingen. Deretter ga han ordet til sekretæren som refererte forrige møte samt jubileumsfesten.

Formannen refererte en del ankommen post, deriblant telegrammene til festen og takkeskrivelser fra våre utenbys gjester, som alle ga uttrykk for at de hadde hatt det hyggelig.

Formannen opplyste at Oslo Filatelistklubb hadde sendt oss Norgeskatalogen 1953 som gave. Videre meddelte han at Birger Engesgaard, Asta Larsen og Sigurd Løkeberg var opptatt som passive medlemmer. — De siste nummer av tidsskriftene var kommet og ble anmeldt av formannen.

Formannen i festkomiteen la fram bildene fra festen, og formannen delte ut skjemaene for juryens bedømmelse av de utstilte samlinger.

I «5 minutter» kåserte Elvind Wirsching om bedømmelsen og uttalte sin mening om de forskjellige samlinger. Kåseriet ble påhørt med interesse, og formannen takket herr Wirsching for dette.

Salgslederen la fram en del utvalgshefter, og møtet ble hevet ved 22-tiden.

O. Jarl Hansen.

Møte nr. 346 ble holdt i Handelens Hus fredag 19. desember. 21 medlemmer samt 2 gjester var til stede. Det var sesongens siste møte, og formannen — Sigurd B. Johnsen — ønsket alle velkommen. Deretter ga han ordet til sekretæren, som refererte forrige møte.

Et nytt medlem, herr Otto Lauritzen, Odense, ble deretter enstemmig innvotert som medlem. Formannen opplyste at herrene F. Walter-Johannesen og A. Bye på siste styremøte var blitt opptatt som passive medlemmer. Han refererte også en innkommet ansøknings om opptakelse som medlem. En del post var ankommet og ble referert ved formannen. Likeledes var der kommet 6 nr. av tidsskriftene, som også ble anmeldt av formannen. — Gjesteboken, som en rekke av våre gjester under utstillingen hadde skrevet i, ble framlagt til gjennomsyn.

Dermed var første del av programmet ferdig, og der ble så servert delikate smørbrød med kaffe og likør. Formannen holdt en takketale for Caspar von Cappelen Smith for den gode innsats han hadde gjort under utstillingen ved å lage alle rammene gratis, og overrakte ham som en liten påskjønnelse: Handbok över Svenska Post- och Makuleringsstämplar 1685—1951. I samme forbindelse anmeldte formannen boken og viste fram 5 gode stempler. Smith takket for gaven, hvoretter man holdt en utlodning av gavegevinsten til inntekt for aftenen.

Salgslederen la fram en del utvalgshefter, og møtet ble hevet ved 23-tiden. Formannen takket for det gamle år og ønsket alle en god jul.

O. Jarl Hansen.

BERGENS FILATELIST-KLUBB



Møte nr. 386 ble holdt i Tinghusets Kafé. Til stede var 44 medlemmer. Formannen, F. C. Svendsen, ledet møtet. — James Linden åpnet med minnetale over Olai Vik og Bernh. Olsen, som var avgått ved døden. Talen ble påhørt stående. Nytt medlem nr. 195, Mrs. P. D. Willis, Pasadena, U.S.A., anbefalt av Odfjell og Emil Christensen, ble innvotert.

Av klubbens lover ble § 3 lest i forbindelse med utnevnelse av æresmedlemmer. Likeens ble nevnt at saker som skulle medtas på årsmøtet i januar, måtte innsendes innen 15. desember 1952.

De nye statutter for Bragdpokalen, som var utarbeidet av Einar Flood, Ma. Elvsaa og Oddm. Scheie, ble opplest. Der utspant seg en del diskusjon om ordlyden av statuttene. I diskusjonen deltok Wiborg, Flood, Schou, Maalstad, Walter-Johannesen og Smith-Sivertsen. Der ble referert skrivelse fra J. L. von Tangen angående valg av tillitsmenn som på anmodning kan ordne med salg av avdøde medlemmers samlinger. Brevet var behandlet på styremøte, og saken vil bli oppsatt på dagsordenen til årsmøtet.

Fra Sigurd Pedersen, p. t. Stockholm, var motatt hilsen i forbindelse med hans besøk på utstillingen i Stockholm. Der ble også opplest meddelelser fra Ørsta og Nordenfjeldske filatelistforeninger. Fra Stavanger Filatelist-Klub var der kommet svar på våre henvendelser om utveksling av foredragsholdere. Fra direktør Falck var der oversendt klubben en del arkivsaker som belyste klubbens tidligere junioravdeling.

Ordet ble så gitt til Oddm. Scheie som kåserte om «Frimerker og jus». Herr Scheie ga en grei oversikt over de juridiske spørsmål som kan oppstå i forbindelse med vår hobby, og han høstet stort bifall for sitt kåseri.

Osc. Schou ga en kort oversikt over Norgeskatalogen for 1953, dens forskjellige priser, hvordan prisstigningen var på ubrukte og brukte merker. Stigningen var størst for de ubrukte merkers vedkommende med kr. 790.00 (14 prosent), for de brukte merker kr. 169.50 (10,6 prosent), i forhold til katalogen for 1951. Han påtalte også en del trykkfeil i katalogen.

F. C. Svendsen takket de to kåsører og ba Osc. Schou sende sine betraktninger om katalogen til N.F.T. F. Walter-Johannesen rettet en henstilling til Svendsen om å skrive artikkelen om maskinstempler til Håndboken om Norges frimerker. Som andre medarbeidere til Håndboken fra vår klubb er uttatt Opheim, Schou, Mowinkel og F. Walter-Johannesen.

Etter møtet var det som vanlig selskapeleg samvær og byttevirksomhet.

H. L. G.

ØRSTA FILATELISTKLUBB

hade møte 17. oktober 1952 og fekk den gleda å sjå som sine gjester fru Misund og herr kontorsjef Misund og so herr maskinmeister O. Kittelsen, alle medlemer av Aalesund Filatelistklubb. Kittelsen hev kome fleire gonger til oss og med aktuelle kåseri og god studnad. Herr lensmann Skodje helt sitt andre kåseri frå transporten og opphaldet i tyske fangelægre av norske offiserar. Han synte også fram mange fine småting han hade skore ut i bein. Kåseriet var

spanande, og han hausta sterkt bifall. — Til representant utover for klubben vart vald noverande formann, kunstmålar Karl Straume. Etterat lagssaker var undagjort, kom fru Misund med rykande kaffekjel og kaker frå kjøkenet — og tona var på høgkant.

Nytt møte vart halde 21. november 1952. Som gjestar møtte hr. tollsjef Wiik og Alfr. Engeset. Kjøpmann S. Sveen var kvelden sin kåsør, og han kom med morosame skildringar og sogar austanfrå, som vart mottekne med varme handklapp. — For å få pengar i kassa vart det auk-sjonering av frimerkjegåvor, og det kom inn gode bod. — Kjøpmann Aambø tok på seg serveringa, og etter ei glad matykt vart det fram-hald med kjøp og sal og byte av frimerkje. — Herr Alfred Engeset melde seg inn som nytt medlem. K. S.

KRISTIANSUND FILATELISTKLUBB

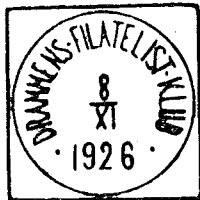
har nå startet igjen etter en pause på flere år. Da klubben gikk inn, ble det satt ned et arbeidsutvalg bestående av H. Kvande Pettersen, I. Iversen og Paul Sund, som skulle holde kontakten med forbundet og tidsskriftet, og forsøke å få klubben i gang igjen når de mente tiden var inne til det.

Etter et par forberedende moter i høst ble det holdt konstituerende møte 15. oktober, der en del av de mest interesserte medlemmer møtte. Som ny formann ble valgt Bjarne Glærum, og styret forøvrig ble: H. Kvande Pettersen kasserer og Bj. Tronsborg sekretær. Som representant til forbundet ble valgt bokhandler Helge Sverdrup.

Herr Sverdrup kåserte om Ruslands frimerker fram til revolusjonen, og behandlet inngående Romanov-serien av 1913 i en interessant oversikt over tsartidens Rusland og dets historie.

Det er å håpe at klubbens medlemmer nå viser så stor interesse og arbeidsvilje at klubben kan bli levedyktig. Bj. Tronsborg.

DRAMMENS FILATELIST KLUBB



avholdt møte nr. 258 den 10. november 1952 i Central Hotel. Formannen, ing. Sverdrup, ønsket medlemmene velkommen til årsdagsmøtet og håpet på en riktig hyggelig aften for de frammøtte.

Referat fra møte nr. 257 ble opplest og godkjent uten bemerkninger. Etterat pos-

ten var gjennomgått, nevnte formannen betalingsbetingelsene for Håndboken, og til de nye medlemmer opplyste han at han som kontaktmann gjerne mottok forskuddsbeløp på boken.

Herr Tungesvik var litt fortørnet over at samlere ikke kunne få kjøpt tjenestefrimerker på Drammen postkontor, i likhet med Oslo postkontor. Formannen kunne ikke gi annen forklaring på det enn at Oslo hadde en egen luke på postkontoret hvor salg til samlere foregikk.

I anledning av årsdagen for klubbens stiftelse var et festlig bord dekket. Det ble servert deilig torsk og annet som hører den til. Hr. Arnesen ønsket velkommen til bords til 26 års festen og håpet at aftenen ville bli vellykket selv om det i år var et litt annet traktement enn ifjor. Det var mange som gjerne ville si noen ord og vår gode toastmaster, Hr. Knud F. Knudsen, ga dem sjangsen etter tur.

Formannen talte for klubben og gav en oversikt over dens virke opp gjennom årene. Han sluttet med å ønske klubben alt godt fremover og ba medlemmen være med å drikke klubbens skål og så synge klubbssangen.

Senere foretok formannen utdeling av klubbens 25 års nål til 3 av medlemmene. Det var herrene Emil Wærnesen, Arnold Andresen og Oscar P. Johansen som mottok dette hederstegn.

Formannen kunngjorde så resultatet fra utstillingen i Kristiansand og det viste seg at vårt medlem Hr. Haakon Hellner fikk konkurransens største poengsum for sin Danmarksamling. Han fikk under applaus fra medlemmene overrakt en flott sølvpremie for denne samling, samt diplom for bronse for sin Bayernsamling. Tre andre av våre medlemmer fikk diplomer for sine samlinger, nemlig frk. Larsen for temasamlingene «Båter» og «Olympiade», Sverdrup for «Norge» og Eriksen for «Island».

Tilslutt meddelte formannen at i den junior-konkurranse som ble avholdt i Kristiansand og hvor 4 av våre juniorer deltok i klassen 12 til 15 år, besatte disse 4 de 4 første plasser og tok således alt av premier i denne klasse. Dette var en gledelig oppmuntring for juniorene og for dem som stiller med junioravdelingen i klubben.

Før vi gikk fra bordet takket hr. Tungesvik for mat og drikke og klubbssangens siste vers ble sunget.

Senere på aftenen ble det servert kaffe. Hr. Breda Sørensen fortalte om sine inntrykk fra utstillingen i Kristiansand og formannen fortalte om festlighetene dernede.

30 medlemmer var tilstede på dette hyggelige årsdagsmøte. E. E.

ENGELSKE KOLONIER

GEORGE VI

ELISABETH II

En Samling George VI, bygget op fra Begyndelsen paa Grundlag af paalydende, har vist sig at være blevet en endog særdeles god Pengeanbringelse. Det samme bliver antagelig Tilfældet med en Elisabeth II Samling, og under alle Omstændigheder bliver det en smuk og interessant Samling af varig Værdi.

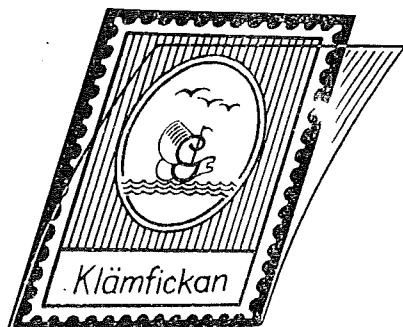
Vi har specialiseret os i nyere Engelske Kolonier, og udbygget vore Kontakter gennem Aarene, saa vi kan garantere Dem en regelmæssig Levering af alle Nyheder, efterhaanden som de udkommer. Vor mangeaarige Erfaring staar til Deres Disposition, og vort gode Ry er en Borgen for effektiv Service.

Vi giver gerne enhver Oplysning om Abonnement og andre Spørgsmaal uden nogen som helst Forpligtelse fra Deres Side, og hvis De beslutter Dem til at begynde en Elisabeth II Samling, er saa sikre paa, at De bliver glad for den, at vi roligt tør tilbyde at tilbagekøbe leveret Materiale indenfor en fastsat Frist med et mindre Afslag i Købsprisen til Dækning af vore Omkostninger.

Risikoen er vanskelig at faa Øje paa, men Chancen er tydelig.

Therkel Christensen
Søndergade 4—6, Aarhus.

Som i guld infattade
ädelstenar framträda
Edra frimärken uti



Kläm- fickan

Enkelt som Kolumbi Ägg! Ostämplade märken monteras lekande lätt utan fastsättare och förbli postfriska.

Så lätt, så billigt, så enkelt och praktiskt att även de största samlingar nu monteras om med hjälp av denna enastående uppfinning. Visa Edra kunder den, den säljer sig själv.

Garanti: «Klämfickan» skyddar frimärkets bild- och baksida. Originalgummit på obeg. märken bevaras i ursprungligt skick. Ej ens genom fukt behöver befaras att märket «tar fast» i underlaget, något som ej nog kan uppskattas. Den skyddande, glasklara hinnan förstöres ej av vatten, syror eller olja, märket är väl skyddat. — Användes redan av alla stora utl. auktionsfirmor.

Beskrivning: «Klämfickan» består av ett djupsvart, mycket tunt underlag, varå märket vilar, samt ett glasklart folie med en stålfjaders egenskap. Foliet pressar märket mot underlaget, så effektivt att varje risk för att märket «ramlar ur» helt elimineras. «Klämfickan» kan anbringas lodrät, vågrät eller till och med upp och ned, och ändå hålles märket där.

Fördelar: «Klämfickan»s fördelar äro legio. Märket skyddas, tandningen skyddas, originalgummit skyddas, (inga fastsättare behöva användas mera). Samlingen blir vacker, den djupsvarta bakgrunden och den glasklara fickan framhäver varje märke på ett storartat sätt. Och så tunn är «Klämfickan» att albumet ej «sväller upp». Lätt och lekande är «Klämfickan» att anbringa och ännu en fördel, som ej får förbigås: «Klämfickan» är ändå så billig, att den kan användas till alla märkena i samlingen, så att samlingen blir enhetlig.

Bruksanvisning: Vid användandet av «Klämfickan» gäller det att välja ut den lämpliga fickbredden. Sverige-samlarna behöva ju blott några få standard-bredder, medan sorteringen måste vara något större för övriga samlarområden. Vi ha här nedan upptagit de mest populära beställningsnumren, och av förteckningen framgår bredden på «Klämfickan». Alla med A angivna nummer levereras i 200 mm långa remsor — filatelisten kan med lätthet själv dela upp dem — men det med B angivna numret, som är avsett närmast för block, är färdigt tillskuret. Vid större specialbeställningar kan andra typer av såväl A- som B-nummer levereras.

Pris per 10:

Nr. A 24 (bredd 24 mm)	3:75
Nr. A 28 (bredd 28 mm)	4:20
Nr. A 31,5 (bredd 31,5 mm)	5:25
Nr. A 54 (bredd 54 mm)	9:75
Nr. B 105 × 148 mm	9:75

Provförpackningblandade storlekar

kr. 4:25 franko vid förskottslikvid.

«Klämfickan» fås i engros genom *Fa. Anton Holmboe, Oslo*, samt i minut från alla välass. frimärksaffärer samt direkt från oss (kan sändas till Norge mot postförskott).

«Klämfickan» lanceras i U.S.A. med enorm framgång under namnet «Harco Blue Ribbon Mounts». — «Klämfickan» erövrar nu hela den filatelistiska världen. Med «Klämfickan» gör ni själv efter egen smak Edert album «Falzlos».

Agentur för Skandinavien: **Rolf Gummesson A-B** - Kungsgt. 55 - Stockholm.

Samler-annonser.

PRIS PR. LINJE KR. 1.00. MINIMUM KR. 5.00.
Beløpet må innsendes sammen med bestillingen.

Til mine stempelsamlinger er jeg kjøper av Norge nr. 4, 8, 14, 18 og 10 øre stolpeskrift, nummer-, datum-, d/s-avstpl. og håndskrevne. *Johan Lyder von Tangen - Boks 50, Bergen.*

Jeg er kjøper av Norge nr. 1 til min stempel-samling: nummer, datum, d/s-avstempl. og håndskrevne. Gir gjerne samme merke i bytte. *Johan Lyder von Tangen - Boks 50, Bergen.*

Gammeltyske og Italienske stater kjøpes i god kvalitet. — *Arnstein Berntsen, Postboks 189, Blommenholm.*

Jeg er kjøper av Norge nr. 1 til min typesamling. Har også typet byttemateriale om det foretrekkes. — *Aage Biering, Riisalléen 34, Stemdal, Oslo.*

Ekspertisering av norske frimerker. Objektene behandles som vedtatt i N. F. Ekspertkomité's lover.

Arnstein Berntsen, Postb. 189, Blommenholm.
Autorisert av Norsk Filatelistforbund.

Bytteannonse på 30 ord koster n.kr. 5.00 i ubr. norske frimerker. (Opplag 3 000.)
Frimärksbladet Postimerki, Hangö, Finland.

Finnland: 200 forskj. n.kr. 7.50, 250 forskj. kr. 16.00. Øst-Karelen: 28 forskj. kr. 21.00. Prisliste og Finnland spesialkatalog, 72 sider, kr. 2.00 i ubr. norske frimerker. — *Frimerkehandel Lauri Peltonen — Hangö, Finland.*

Se gjennom Deres dubletter: *Aasvær, Bodø Landsogn, Eidsfjord, Flaa, Fosnæs, Gamvig, Gol, Kvindherred, Nordheimsund, Støt, Sør-tjos, Underdal, Vangsnæs, Vardal, Vigøer, Volden* enring-stempler på røde merker søkes, kjøp eller bytte. — *Boks 53, Drammen.*

Venezuela, samling eller bedre stykker, søkes.
Abr. Odjell — Minde, Bergen.

PRISLISTE OVER NORSKE FRIMERKER

September 1952,

utgitt av Norsk Frimerkehandler Forening,
til salgs i alle frimerkeforretninger.
Pris 80 øre + porto 15 øre.

Har De anskaffet *forbundsnaålen*? Den koster bare 5 kroner. — Forbundsnaålen bestilles gjennom klubbene.

For Deres norske og svenske dubletter, også massevarer, gir jeg i bytte gode merker fra Europa, India, Australia, New Zealand, U.S.A. m. m. — *E. H. Hansen, Fredensgade 52, Aarhus, Danmark.*

N.F.T. komplett fra 1/1942 — 12/1951, 10 år-ganger, til salgs for et dødsbo. Kr. 80.00. Henvendelse *F. C. Svendsen, Bergen.*

Ønsker De å fylle hullene i Deres samling? Send meg Deres mankoliste — og jeg skaffer Dem de merker De mangler til rimeligste priser. — Ønsker De å kjøpe eller selge på de store London-auksjoner? Jeg påtar meg «filatelistiske» oppdrag av enhver art. Betaling i Norge, etter avtale.
F. C. Moldenhauer jr., 82 Durlay Ave. Pinner, Middx., England.

Julemerker. Norges julemerker 1906—1952, kpl., ubr., kr. 15.00. Sveriges julemerker 1904—1952, kpl., ubr., kr. 22.00. Finnlands julemerker 1912, 1926—1952, kpl., ubr., kr. 8.00. — Ellers godt utvalg i julemerker. Mankolister effektueres. — *FRI-ME-CO, Boks 15, Oslo.* Postgiro 163 52.

JULEN ER OVER,

men har De nyttet juleferien
fornuftig?

Da er De nu klar til å innsende Deres å jour-førte mankolister til komplettering av Deres samlinger!

Jeg mottar Deres mankolister fra alle aktuelle samlerområder. For tiden utstykkes: Tyskland m/ alle områder: Bayern, Württem., Saar, Danzig. Memel, Polen, Generalgouv., B. & M., Holland samt Norge og Skandinavia.

God kvalitet og rimelige priser!

Norske massevarer tas i bytte til høyeste dagspriser. Forlang liste. Frasorterte kilovarer betales med kr. 4.50 pr. kg.

T O R E G. S O L H E I M

Industrigaten 60 V I — Oslo.